

Euroopa Liidu Teataja

C 10

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

63. aastakäik

13. jaanuar 2020

Sisukord

IV Teave

EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDE, ORGANITE JA ASUTUSTE TEATISED

Euroopa Liidu Kohus

2020/C 10/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas	1
--------------	--	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2020/C 10/02	kohtuasi C-585/17: Euroopa Kohtu (viies koda) 14. novembri 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus - Austria) – menetlused, mille algatamist taotlesid Finanzamt Linz, Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr (Eelotsusetaotlus – Riigiabi – Heakskiidetud abikava muutmise – ETL artikli 108 lõige 3 – Teatamiskohustus – Ilma Euroopa Komisjoni nõusolekuta rakendamise keeld – Määrus (EL) nr 651/2014 – Erand – Artikli 58 lõige 1 – Määruse ajaline kohaldamisala – Artikli 44 lõige 3 – Ulatus – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette energiamaksude osalise tagastamise arvutusvalemi)	2
--------------	--	---

ET

2020/C 10/03	kohtuasi C-641/17: Euroopa Kohtu (teine koda) 13. novembri 2019. aasta otsus (Finanzgericht Müncheni eelotsusetaotlus - Saksamaa) – College Pension Plan of British Columbia versus Finanzamt München Abteilung III (Eelotsusetaotlus – Kapitali vaba liikumine – Pensionifondide maksustamine – Residendist ja mitteresidendist pensionifondide erinev kohtlemine – Liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad residendist pensionifondil vähendada oma maksustatavat kasumit pensionide väljamaksmiseks moodustatud reservi võrra ning arvata äriühingu tulumaksust maha dividendidelt kinni peetud maks – Olukordade võrreldavus – Põhjendatus)	3
2020/C 10/04	kohtuasi C-687/17: Euroopa Kohtu (viies koda) 7. novembri 2019. aasta otsus – Aanbestedingskalender BV, Negometrix BV, CTM Solution BV, Stillpoint Applications BV, Huisinga Beheer BV versus Euroopa Komisjon, Madalmaade Kuningriik, Slovakkia Vabariik (Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Madalmaade asutuste antud riigiabi elektroonilise hankemenetluse platvormi TenderNed loomiseks ja kasutusele võtmiseks – Otsus, milles leitakse, et meede ei ole riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses)	4
2020/C 10/05	kohtuasi C-2/18: Euroopa Kohtu (teine koda) 13. novembri 2019. aasta otsus (Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas'e eelotsusetaotlus - Leedu) – Lietuvos Respublikos Seimo narių grupė (Eelotsusetaotlus – Ühine põllumajanduspoliitika – Ühine turukorraldus – Piim ja piimatooted – Määrus (EL) nr 1308/2013 – Artikli 148 lõige 4 – Toorpiima tarneleping – Vabalt kokkulepitavad hinnad – Võitlemine ebaausate kaubandustavade vastu – Keeld maksta teatavasse toorpiima päevase müügimahu alusel määratud rühma kuuluvale toorpiimatootjale teistsugust hinda ja langetada põhjendamatult hinda)	4
2020/C 10/06	kohtuasi C-68/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus - Rumeenia) – SC Petrotel-Lukoil SA versus Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Eelotsusetaotlus – Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine – Direktiiv 2003/96/EÜ – Artikli 21 lõige 3 – Maksustatava sündmuse puudumine – Energiatoodete tarbimine neid tootva ettevõtte territooriumil – Artikli 2 lõige 3 – Energiatoodete klassifikatsiooni saamise kohustus aktsiisimaksu suuruse määramiseks – Neile toodetele kohaldatav maksumäär – Proportsionaalsuse põhimõte)	5
2020/C 10/07	Liidetud kohtuasjad C-80/18–C-83/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus - Hispaania) – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) (C-80/18), Endesa Generación SA (C-82/18) versus Administración General del Estado, Iberdrola Generación Nuclear SAU (C-80/18 ja C-82/18) ning Endesa Generación SA (C-81/18), Iberdrola Generación Nuclear SAU (C-83/18) versus Administración General del Estado (C-81/18 ja C-83/18) (Eelotsusetaotlus – Saastaja maksab põhimõte – Elektrienergia siseturu ühiseeskirjad – Direktiiv 2009/72/EÜ – Artikli 3 lõiked 1 ja 2 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Hinna puudujäägi rahastamine – Üksnes selliste ettevõtjate maksustamine, kes kasutavad elektri tootmiseks tuumaenergiat)	6
2020/C 10/08	Liidetud kohtuasjad C-105/18–C-113/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus - Hispaania) – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) (C-105/18), Energía de Galicia (Engasa) SA (C-106/18), Duerocanto SL (C-107/18), Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) SLU (C-108/18), Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica (C-109/18), José Manuel Burgos Pérez, María del Amor Guinea Bueno (C-110/18), Endesa Generación SA (C-111/18), Asociación de Empresas de Energías Renovables (APPA) (C-112/18), Parc del Segre SA, Electra Irache SL, Genhidro Generación Hidroeléctrica SL, Hicenor SL, Hidroeléctrica Carrascosa SL, Hidroeléctrica del Carrión SL, Hidroeléctrica del Pisuerga SL, Hidroeléctrica Santa Marta SL, Hyanor SL, Promotora del Rec dels Quatre Pobles SA (C-113/18) versus Administración General del Estado (Eelotsusetaotlus – Põhimõte „saastaja maksab“ – Direktiiv 2000/60/EÜ – Artikli 9 lõige 1 – Veekasutusega seotud teenuste kulude katmine – Elektrienergia siseturu ühiseeskirjad – Direktiiv 2009/72/EÜ – Artikli 3 lõige 1 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – ELTL artikli 107 lõige 1 – Riigiabi – Elektrienergia tootmiseks siseveekogude kasutamise tasu – Tasu, mis kehtib vaid piirkondadevahelistes vesikondades tegutsevatele hüdroelektrienergia tootjatele)	7

2020/C 10/09	kohtuasi C-233/18: Euroopa Kohtu (suurkoda) 12. novembri 2019. aasta otsus (Arbeidshof te Brusseli eelotsusetaotlus - Belgia) – Zubair Haqbin versus Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers (Eelotsusetaotlus – Rahvusvahelise kaitse taotlejad – Direktiiv 2013/33/EL – Artikli 20 lõiked 4 ja 5 – Majutuskeskuse sisekorraeskirjade tõsine rikkumine või väga vägivaldne käitumine – Kohaldatava karistuse määramiseks liikmesriikidel oleva õiguse ulatus – Saatjata alaealine – Materiaalsete vastuvõtutingimuste kitsendamine või tühistamine).....	8
2020/C 10/10	kohtuasi C-255/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 14. novembri 2019. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus - Itaalia) – State Street Bank International GmbH versus Banca d'Italia (Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2014/59/EL – Krediitiasutuste finantsseisundi taastamine ja kriisilahendus – Riiklik rahastu – Kriisilahendusamet – Riiklik fond – Artiklid 103 ja 104 – Osamaksete tegemise kohustus – Ex ante osamaksed ja ex post erakorralised osamaksed – Väljaarvutamine – Direktiivi hiline ülevõtmine – Delegeeritud määrus (EL) 2015/63 – Artiklid 12 ja 14 – Mõiste „staatuse muutumine“ – Mõju osamaksete tegemise kohustusele)	9
2020/C 10/11	kohtuasi C-261/18: Euroopa Kohtu (suurkoda) 12. novembri 2019. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Iirimaa (Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Euroopa Kohtu otsus, millega tuvastati liikmesriigi kohustuste rikkumine – Täitmata jätmine – Direktiiv 85/337/EMÜ – Tuulepargi teostusluba ja ehitamine – Projekt, mis võib keskkonda oluliselt mõjutada – Keskkonnamõju eelneva hindamise puudumine – Seadustamiskohustus – ELTL artikli 260 lõige 2 – Karistusmaksed ja põhisumma määramise nõue).....	10
2020/C 10/12	kohtuasi C-280/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Symvoulion tis Epikrateias eelotsusetaotlus – Kreeka) – Alain Flausch jt versus Ypourgos Perivallontos kai Energeias jt (Eelotsusetaotlus – Keskkond – Teatavate projektide keskkonnamõju hindamine – Üldsuse osalemine otsustamises ja õigus kohtu poole pöörduda – Kaebuse esitamise tähtaja algus).....	11
2020/C 10/13	kohtuasi C-346/18 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 7. novembri 2019. aasta otsus – Rose Vision, SL versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu rahastatavad teadusuuringute valdkonna projektid – Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm (2007-2013) – Projektidega FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM ja SFERA seonduvad toetuslepingud – Auditid, milles tuvastati rikkumised teatud projektide elluviimisel – Euroopa Komisjoni otsused, millega peatati teiste projektide raames maksete tegemine – Hagi vastutuse tuvastamiseks ja tühistamishagi)	11
2020/C 10/14	Liidetud kohtuasjad C-349/18–C-351/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Vrederegerecht te Antwerpeni eelotsusetaotlus – Belgia) – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) versus Mbutuku Kanyebe (C-349/18), Larissa Nijs (C-350/18), Jean-Louis Anita Dedroog (C-351/18) (Eelotsusetaotlus – Raudteetransport – Reisijate õigused ja kohustused – Määrus (EÜ) nr 1371/2007 – Artikli 3 punkt 8 – Veoleping – Mõiste – Reisija, kellel puudub rongi sisenedes pilet – Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artikli 1 lõige 2 ja artikli 6 lõige 1 – Raudtee ettevõtja üldised veotingimused – Kohustuslikud õigus või haldusnormid – Leppetrahvi tingimus – Liikmesriigi kohtu pädevus).....	12
2020/C 10/15	kohtuasi C-363/18: Euroopa Kohtu (suurkoda) 12. novembri 2019. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus - Prantsusmaa) – Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd versus Ministre de l'Économie et des Finances (Eelotsusetaotlus – Määrus (EL) nr 1169/2011 – Toidualase teabe esitamine tarbijatele – Kohustus märkida toiduaine päritoluriik või lähtekoht juhul, kui märkimata jätmine võib tarbijaid eksitada – Kohustus, et Iisraeli Riigi poolt okupeeritud territooriumidelt pärit toiduainetel peab olema nende päritoluterriitoriumi kohta märged, millega peab juhul, kui toiduained on pärit selle territooriumi Iisraeli asundusest, kaasnema märged niisuguse päritolu kohta).....	13

2020/C 10/16	liidetud kohtuasjad C-419/18 ja C-483/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie, Sąd Okręgowy w Opolu, II Wydział Cywilny Odwoławczy eelotsusetaotlus – Poola) – Profi Credit Polska S.A. vs. Bogumiła Włostowska jt (C-419/18), Profi Credit Polska S.A. vs. OH (C-483/18) (Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artikli 3 lõige 1 – Artikli 6 lõige 1 – Artikli 7 lõige 1 – Direktiiv 2008/48/EÜ – Artikli 10 lõige 2 – Tarbijakrediidi lepingud – Sellisest lepingust tulenevate nõuete blankoveksliga tagamise lubatavus – Veksli võla tasumise nõue – Kohtu pädevuse ulatus) 14
2020/C 10/17	kohtuasi C-445/18: Euroopa Kohtu (esimene koda) 14. novembri 2019. aasta otsus (College van Beroep voor het Bedrijfsleven eelotsusetaotlus - Madalmaad) – Vaselife International BV, Chrysal International BV versus College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Eelotsusetaotlus – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Taimekaitsevahendite turuleviimine – Paralleelne kaubandus – Paralleelse kaubanduse loa kehtivusaja muutmine – Taimekaitsevahendi ja võrdlustoote identsus – Tingimused) 15
2020/C 10/18	kohtuasi C-484/18: Euroopa Kohtu (viies koda) 14. novembri 2019. aasta otsus (Cour de cassation eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (Spedidam), PG, GF versus Institut national de l'audiovisuel (Eelotsusetaotlus – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Direktiiv 2001/29/EÜ – Esitajate ainuõigused – Artikli 2 punkt b – Reprodutseerimisõigus – Artikli 3 lõike 2 punkt a – Üldsusele avalikustamine – Nõusolek – Eeldus – Liikmesriigi kord, millega vabastatakse riikliku audiovisuaalse pärandi säilitamise ja väärtustamise eest vastutav avalik-õiguslik asutus kohustusest saada esitaja kirjalik nõusolek selle esitaja salvestisi sisaldavate arhiivide kasutamiseks) 16
2020/C 10/19	kohtuasi C-528/18: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 13. novembri 2019. aasta otsus – Outsource Professional Services Ltd versus Flatworld Solutions Pvt. Ltd, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Absoluutsed kehtetuks tunnistamise põhjused – Artikli 52 lõike 1 punkt b – Pahauskus kaubamärgi taotluse esitamisel) 16
2020/C 10/20	kohtuasi C-555/18: Euroopa Kohtu (kuues koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Sofiyski rayoneni sad'i eelotsusetaotlus - Bulgaaria) – K.H.K. versus B.A.C., E.E.K. (Eelotsusetaotlus – Õiguslane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 655/2014 – Pangakontode Euroopa arestimismäärus – Artikli 5 punkt a – Saamise menetlus – Artikli 4 punktid 8 – 10 – Mõisted „kohtuotsus“, „kohtulik kokkulepe“ ja „ametlik dokument“ – Riigisisene maksekask, millele võib esitada vastuväite – Artikli 18 lõige 1 – Tähtsajad – Artikkel 45 – Erandlikud asjaolud – Mõiste) 17
2020/C 10/21	kohtuasi C-599/18 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 14. novembri 2019. aasta otsus – Silec Cable, General Cable Corp. versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Vee- ja maa-aluste elektri kaablite Euroopa turg – Projektide raames turu jagamine – Rikkumise tõendamine – Süütuse presumptsioon – Tõendite moonutamine – Avalik distantseerumine – Teiste kartelliliikmete olemasolu tajumine – Rikkumine, mille on pannud toime mitu ettevõtjat, kes moodustavad ühe majandusüksuse – Nendest ettevõtjatest ühe rikkumise raskus – Kindlaksmääramine – Kartelli „kõrvalise“ või „keskmise“ tähtsusega osaleja – Kindlaksmääramine – Võrdse kohtlemise põhimõte) 18
2020/C 10/22	kohtuasi C-319/18 P: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 25. juuni 2019. aasta määrus – Fred Olsen, SA versus Naviera Armas, SA, Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 – Ühele mereveoettevõtjale Puerto de Las Nieves'e sadama infrastruktuuri ainukasutamise õiguse andmine – Pärast esialgset uurimist tehtud otsus, milles tuvastati riigiabi puudumine – Riigi ressurssidest antud eelis – Turumajanduses tegutseva erainvestori kriteerium) 18
2020/C 10/23	kohtuasi C-322/18: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 20. juuni 2019. aasta määrus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus - Itaalia) – Schiaffini Travel SpA versus Comune di Latina (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Määrus (EÜ) nr 1370/2007 – Avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel – Artikkel 5 – Avaliku teenindamise lepingute sõlmimine – Artikli 5 lõige 2 – Otseleping – Mõiste „sõltuv teenus pakkuja“ – Artikli 8 lõige 2 – Üleminekukord) 19

2020/C 10/24	kohtuasi C-424/18: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 20. juuni 2019. aasta määrus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto eelotsusetaotlus - Itaalia) – Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza „Croce Verde“ versus Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto (Eelotsusetaotlus – Ehitustööde, asjade ja teenuste riigihankelepingute sõlmimine – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 10 punkt h – Erandid teenuste hankelepingute puhul – Patsiendi veo kiirabiteenus – Mõiste) 20	20
2020/C 10/25	kohtuasi C-475/18: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 20. juuni 2019. aasta määrus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus - Itaalia) – SATI - Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA versus Azienda di Trasporti Molisana – SpA (ATM) (Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Määrus (EÜ) nr 1370/2007 – Avalik reisijateveoteenus – Artikkel 5 – Avaliku teenindamise otselepingute sõlmimine – Riigisisel õigusel põhinev keeld – Artikli 8 lõige 2 – Üleminekukord) 20	20
2020/C 10/26	kohtuasi C-285/19 P: André Geske 5. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 31. jaanuari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-427/18: André Geske versus EUIPO. 21	21
2020/C 10/27	kohtuasi C-408/19 P: Hochmann Marketing GmbH 24. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 22. märtsi 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-657/18: Hochmann Marketing GmbH versus Euroopa Liidu Nõukogu 21	21
2020/C 10/28	kohtuasi C-409/19 P: Hochmann Marketing GmbH 24. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 22. märtsi 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-673/18: Hochmann Marketing GmbH versus Euroopa Komisjon 22	22
2020/C 10/29	kohtuasi C-659/19 P: Klaus Nonnemacher'i 2. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 20. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-389/18: Klaus Nonnemacher versus EUIPO 22	22
2020/C 10/30	kohtuasi C-660/19 P: Klaus Nonnemacher'i 2. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 20. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-390/18: Klaus Nonnemacher versus EUIPO 23	23
2020/C 10/31	kohtuasi C-678/19 P: Retail Royalty Co. 12. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-54/18: Fashion Energy versus EUIPO - Retail Royalty 23	23
2020/C 10/32	kohtuasi C-732/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Hispaania) 4. oktoobril 2019 – LL, MK versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA 23	23
2020/C 10/33	kohtuasi C-767/19: 17. oktoobril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik 24	24
2020/C 10/34	kohtuasi C-814/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Ühendkuningriik) 6. novembril 2019 – AC, TM, GM, MM versus ABC SL, XYZ Plc 25	25
2020/C 10/35	kohtuasi C-833/19 P: Euroopa Liidu Nõukogu 14. novembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 4. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-308/18: Hamas versus nõukogu 26	26
2020/C 10/36	kohtuasi C-476/18: Euroopa Kohtu üheksanda koja presidendi 24. juuni 2019. aasta määrus (Pesti Központi Kerületi Bírósági eelotsusetaotlus - Ungari) – PannonHitel Pénzügyi Zrt. versus WizzAir Hungary Légitársaság Kft. 27	27

2020/C 10/37	kohtuasi C-745/18: Euroopa Kohtu presidendi 21. juunil 2019 määrus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus - Poola) – JA versus Skarb Państwa –Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów.....	27
2020/C 10/38	kohtuasi C-829/18: Euroopa Kohtu presidendi 25. juuni 2019. aasta määrus (Tribunal de grande instance de Paris' eelotsusetaotlus - Prantsusmaa) – Crédit Logement SA versus OE.....	28
Üldkohus		
2020/C 10/39	kohtuasi T-240/17: Üldkohtu 7. novembri 2019. aasta otsus – Campine ja Campine Recycling versus komisjon (Konkurents – Keelatud kokkulepped – Autode pliikude ringlussevõtu turg – ETL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus – Trahvid – Ostuhind – Trahvide arvutamise meetodit käsitlevate suuniste punkt 37 – Põhjendamiskohustus – Kaitseõigused – Tõend rikkumise kohta – Mõiste „pidev või korduv rikkumine“– Rikkumise kestus – Rikkumises osalemise katkemine – Eesmärgil põhinev konkurentsipiirang – Kergendavad asjaolud – Täielik pädevus)	29
2020/C 10/40	kohtuasi T-276/17: Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus – Ogrodnik versus EUIPO – Aviário Tropical (Tropical) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk Tropical – Varasem riigisisene sõnamärk TROPICAL – Suhteline keeldumispõhjus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 53 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 60 lõike 1 punkt a) – Kaupade sarnasus – Segiajamise tõenäosus – Kaubamärkide koosseksisteerimine)	30
2020/C 10/41	kohtuasi T-241/18: Üldkohtu 21. novembri 2019. aasta otsus – Bruno versus komisjon (Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Pensioniskeemi kord – Lahkumistoetus – Maksed riigi või erapensioniskeemi alates teenistusse asumisest – Riiklikus skeemis varem omandatud pensioniõigused – Personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõige 1 ja artikli 12 lõige 2 – Õigusvastasuse väide – Võrdne kohtlemine)	31
2020/C 10/42	kohtuasi T-431/18: Üldkohtu 7. novembri 2019. aasta otsus – WN versus parlament (Avalik teenistus – Parlamendiliikmete registreeritud assistendid – Lepingu ennetähtaegne lõpetamine – Usaldussuhte katkemine – Kaitseõigused – Lepitusmenetlus – Ilmne hindamisviga – Sooline diskrimineerimine – Rasedus- ja sünnituspuhkus – Hoolitsemiskohustus)	31
2020/C 10/43	kohtuasi T-669/18: Üldkohtu 14. novembri 2019. aasta otsus – Neoperl versus EUIPO (neli täidetud auku korrapäraseid auke kujutaval pildil) (Euroopa Liidu kaubamärk – Taotlus registreerida Euroopa Liidu kujutismärk, mis kujutab nelja täidetud auku korrapäraseid auke kujutaval pildil – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b).....	32
2020/C 10/44	kohtuasi T-101/19: Üldkohtu 20. novembri 2019. aasta otsus – Rezon versus EUIPO (imot.bg) (Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärgi imot.bg taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikkel 3 – Põhjendamiskohustus – Määruse 2017/1001 artikli 94 lõike 1 esimene lause).....	33
2020/C 10/45	kohtuasi T-149/19: Üldkohtu 14. novembri 2019. aasta otsus – Société des produits Nestlé versus EUIPO – Jumbo Africa (vapikilbi taustale paigutatud inimsiluetti kujutis) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Vapikilbi taustal inimsiluetti kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus – Inimsiluetti kujutav Euroopa Liidu kujutismärk – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b – Muutmispädevus)	33

2020/C 10/46	kohtuasi T-702/19: 11. oktoobril 2019 esitatud hagi – Compass Overseas Holdings jt versus komisjon.....	34
2020/C 10/47	kohtuasi T-706/19: 16. oktoobril 2019 esitatud hagi – Micro Focus International jt versus komisjon	35
2020/C 10/48	kohtuasi T-708/19: 17. oktoobril 2019 esitatud hagi – Bujar versus komisjon.....	36
2020/C 10/49	kohtuasi T-710/19: 17. oktoobril 2019 esitatud hagi – Sthree ja Sthree Overseas Holdings versus komisjon.....	37
2020/C 10/50	kohtuasi T-711/19: 17. oktoobril 2019 esitatud hagi – SSP Group ja SSP Financing versus komisjon	38
2020/C 10/51	kohtuasi T-712/19: 17. oktoobril 2019 esitatud hagi – Hikma Pharmaceuticals ja Hikma Pharmaceuticals International versus komisjon	39
2020/C 10/52	kohtuasi T-713/19: 17. oktoobril 2019 esitatud hagi – Cobham ja Lockman Investments versus komisjon.....	41
2020/C 10/53	kohtuasi T-714/19: 18. oktoobril 2019 esitatud hagi – Smiths Group ja Siti 1 versus komisjon	42
2020/C 10/54	kohtuasi T-716/19: 22. oktoobril 2019 esitatud hagi – Interpipe Niko Tube ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant versus komisjon	43
2020/C 10/55	kohtuasi T-717/19: 24. oktoobril 2019 esitatud hagi – Associated British Foods jt versus komisjon	44
2020/C 10/56	kohtuasi T-718/19: 23. oktoobril 2019 esitatud hagi – The Weir Group jt versus komisjon.....	45
2020/C 10/57	kohtuasi T-738/19: 4. novembril 2019 esitatud hagi – Clouds Sky versus EUIPO – The Cloud Networks (Wi-Fi Powered by The Cloud).....	47
2020/C 10/58	kohtuasi T-744/19: 5. novembril 2019 esitatud hagi – Methanol Holdings (Trinidad) versus komisjon.....	48
2020/C 10/59	kohtuasi T-788/19: 14. novembril 2019 esitatud hagi – Body Attack Sports Nutrition versus EUIPO – Sakkari (Sakkattack).....	48
2020/C 10/60	kohtuasi T-790/19: 13. novembril 2019 esitatud hagi – Novolipetsk Steel versus komisjon.....	49
2020/C 10/61	kohtuasi T-792/19: 11. novembril 2019 esitatud hagi – Agepha Pharma versus EUIPO - Apogepha Arzneimittel (AGEPHA)	50
2020/C 10/62	kohtuasi T-793/19: 15. novembril 2019 esitatud hagi – Tirreno Power versus komisjon.....	51
2020/C 10/63	kohtuasi T-794/19: 15. novembril 2019 esitatud hagi – Set versus komisjon	52

2020/C 10/64	kohtuasi T-795/19: 19. novembril 2019 esitatud hagi – HB versus komisjon	53
2020/C 10/65	kohtuasi T-796/19: 19. novembril 2019 esitatud hagi – HB versus komisjon	54
2020/C 10/66	kohtuasi T-797/19: 19. novembril 2019 esitatud hagi – Anglo Austrian AAB Bank ja Belegging-Maatschappij „Far-East“ versus EKP	56
2020/C 10/67	kohtuasi T-173/17: Üldkohtu 11. novembri 2019. aasta määrus – TestBioTech versus komisjon	57
2020/C 10/68	kohtuasi T-361/19: Üldkohtu 5. novembri 2019. aasta määrus – CF versus parlament	57

IV

(Teave)

NOTICES FROM EUROPEAN UNION INSTITUTIONS, BODIES, OFFICES AND AGENCIES

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2020/C 10/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 432, 23.12.2019

Eelmised väljaanded

ELT C 423, 16.12.2019

ELT C 413, 9.12.2019

ELT C 406, 2.12.2019

ELT C 399, 25.11.2019

ELT C 383, 11.11.2019

ELT C 372, 4.11.2019

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (viies koda) 14. novembri 2019. aasta otsus (Verwaltungsgerichtshofi eelotsusetaotlus - Austria) – menetlused, mille algatamist taotlesid Finanzamt Linz, Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr

(kohtuasi C-585/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Riigiabi – Heakskiidetud abikava muutmine – ELTL artikli 108 lõige 3 – Teatamiskohustus – Ilma Euroopa Komisjoni nõusolekuta rakendamise keeld – Määrus (EL) nr 651/2014 – Erand – Artikli 58 lõige 1 – Määruse ajaline kohaldamisala – Artikli 44 lõige 3 – Ulatus – Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette energiamaksude osalise tagastamise arvutusvalemi)

(2020/C 10/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuste esitajad: Finanzamt Linz, Finanzamt Kirchdorf Perg Steyr

Menetluses osales: Dilly's Wellnesshotel GmbH

Resolutsioon

1. ELTL artikli 108 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi õigusnormide suhtes, millega muudetakse abikava, vähendades abi saajate ringi, kehtib põhimõtteliselt selles sättes ette nähtud teatamiskohustus.
2. Komisjoni 17. juuni 2014. aasta määruse (EL) nr 651/2014 [ELTL] artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnistatakse siseturuga kokkusobivaks, artikli 58 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et enne nimetatud määruse jõustumist antud abi sellise abikava alusel, nagu on kõne all põhikohtuasjades, võib selle määruse alusel vabastada ELTL artikli 108 lõikes 3 sätestatud teatamiskohustusest.
3. Määruse nr 651/2014 artikli 44 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et selline abikava, nagu on kõne all põhikohtuasjades, mille puhul on energiamaksu tagastuse summa selgelt kindlaks määratud arvutusvalemiga, mis on ette nähtud seda kava kehtestavates liikmesriigi õigusnormides, on selle sättega kooskõlas.

⁽¹⁾ ELT C 13, 15.1.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 13. novembri 2019. aasta otsus (Finanzgericht Müncheni eelotsusetaotlus - Saksamaa) – College Pension Plan of British Columbia versus Finanzamt München Abteilung III

(kohtuasi C-641/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Kapitali vaba liikumine – Pensionifondide maksustamine – Residendist ja mitteresidendist pensionifondide erinev kohtlemine – Liikmesriigi õigusnormid, mis lubavad residendist pensionifondil vähendada oma maksustatavat kasumit pensionide väljamaksmiseks moodustatud reservi võrra ning arvata äriühingu tulumaksust maha dividendidelt kinni peetud maks – Olukordade võrreldavus – Põhjendatus)

(2020/C 10/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: College Pension Plan of British Columbia

Kostja: Finanzamt München Abteilung III

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 63 ja 65 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mille kohaselt residendist äriühingu poolt residendist pensionifondile dividendi väljamaksmisel esiteks peetakse kinni maks, mille saab täielikult maha arvata fondi poolt tasumisele kuuluvast äriühingu tulumaksust ja mis makstakse tagasi, kui kinni peetud maks ületab fondi poolt tasumisele kuuluva äriühingu tulumaksu summa, ning teiseks ei suurenda see dividend üldse või suurendab väga vähesel määral äriühingu tulumaksuga maksustatavat kasumit, sest niisugusel pensionifondil on õigus sellest kasumist maha arvata eraldised pensionide maksmise kohustuse täitmiseks, samas kui mitteresidendist pensionifondile makstud dividendilt peetakse kinni maks, mis on sellele fondile kohaldatav lõplik maks, kui mitteresidendist pensionifond suunab dividendi pensionieraldistesse, mis tal tuleb tulevikus välja maksta, mida tuleb eelotsusetaotluse esitanud kohtul kontrollida.
2. ELTL artikli 64 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et riigisiseseid õigusnorme, mille kohaselt residendist pensionifondile residendist äriühingu poolt välja makstud dividendilt esiteks peetakse kinni maks, mille saab täielikult maha arvata fondi poolt tasumisele kuuluvast äriühingu tulumaksust ja mis võidakse tagasi maksta, kui kinni peetud maks ületab fondi poolt tasumisele kuuluva äriühingu tulumaksu summa, ning teiseks ei suurenda see dividend üldse või suurendab väga vähesel määral äriühingu tulumaksuga maksustatavat kasumit, sest sellest kasumist saab maha arvata eraldised pensionide maksmise kohustuse täitmiseks, samas kui mitteresidendist pensionifondile makstud dividendilt peetakse kinni maks, mis on sellele fondile kohaldatav lõplik maks, ei saa pidada selle sätte kohaldamise seisukohast 31. detsembril 1993 kehtinud piiranguks.

⁽¹⁾ ELT C 112, 26.3.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. novembri 2019. aasta otsus – Aanbestedingskalender BV, Negometrix BV, CTM Solution BV, Stillpoint Applications BV, Huisinga Beheer BV versus Euroopa Komisjon, Madalmaade Kuningriik, Slovakkia Vabariik

(kohtuasi C-687/17) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Madalmaade asutuste antud riigiabi elektroonilise hankemenetluse platvormi TenderNed loomiseks ja kasutusele võtmiseks – Otsus, milles leitakse, et meede ei ole riigiabi ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses)

(2020/C 10/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Aanbestedingskalender BV, Negometrix BV, CTM Solution BV, Stillpoint Applications BV, Huisinga Beheer BV (esindajad: advocaten C. Dekker ja L. Fiorilli)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: P.-J. Loewenthal ja K. Herrmann), Madalmaade Kuningriik (esindajad: M. Noort ja M. Bulterman), Slovakkia Vabariik

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Aanbestedingskalender BV-lt, Negometrix BV-lt, CTM Solution BV-lt, Stillpoint Applications BV-lt ja Huisinga Beheer BV-lt.
3. Jätta Madalmaade Kuningriigi kohtukulud enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 94, 12.3.2018.

Euroopa Kohtu (teine koda) 13. novembri 2019. aasta otsus (Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas'e eelotsusetaotlus - Leedu) – Lietuvos Respublikos Seimo narių grupė

(kohtuasi C-2/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ühine põllumajanduspoliitika – Ühine turukorraldus – Piim ja piimatooted – Määrus (EL) nr 1308/2013 – Artikli 148 lõige 4 – Toorpiima tarneleping – Vabalt kokkulepitavad hinnad – Võitlemine ebaausate kaubandustavade vastu – Keeld maksta teatavasse toorpiima päevase müüigimahu alusel määratud rühma kuuluvale toorpiimatootjale teistsugust hinda ja langetada põhjendamatult hinda)

(2020/C 10/05)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Lietuvos Respublikos Seimo narių grupė

Kostja: Lietuvos Respublikos Seimas

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2017. aasta määrusega (EL) 2017/2393), artikli 148 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on Leedu Vabariigi 25. juuni 2015. aasta seaduse nr XII-1907, millega keelatakse ebaaus kaubandustava toorpiima ostmisel ja müügil ning piimatoodete turustamisel (Lietuvos Respublikos Ūkio subjekty, perkančių-parduodančių žalią pieną ir prekiau-jančių pieno gaminiais, nesąžiningų veiksmų draudimo įstatymas Nr. XII-1907 (muudetud 22. detsembri 2015. aasta seadu-sega)), artikli 3 lõike 3 punkt 1, mis keelab ebaausate kaubandustavade vastu võitlemiseks toorpiima ostjatel maksta erinevat ostuhinda tootjatele, keda tuleb nii identse päevase toorpiima müügikoguse, koostise ja kvaliteedi kui ka tarneviisi alusel pidada samasse rühma kuuluvaks, kui nimetatud õigusnormid sobivad seatud eesmärgi saavutamiseks ega lähe kaugemale, kui on vaja selle eesmärgi saavutamiseks; selle kontrollimine aga on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.
2. Määruse nr 1308/2013 (muudetud määrusega 2017/2393) artikli 148 lõiget 4 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on ette nähtud Leedu Vabariigi 25. juuni 2015. aasta seaduse nr XII-1907, millega kee-latakse ebaaus kaubandustava toorpiima ostmisel ja müügil ning piimatoodete turustamisel (muudetud 22. detsembri 2015. aasta seadusega), artikli 3 lõike 3 punktis 3 ja artiklis 5, mis keelavad piimaostjal ilma põhjenduseta langetada tootjaga sõlmi-tud kirjalikus lepingus kindlaks määratud hinda ja seab ostuhinna rohkem kui 3 % võrra langetamise tingimuseks riigi pädeva asutuse loa.

(¹) ELT C 104, 19.3.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Curtea de Apel București eelotsusetaotlus - Rumeenia) – SC Petrotel-Lukoil SA versus Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

(kohtuasi C-68/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Energiatoodete ja elektrienergia maksustamine – Direktiiv 2003/96/EÜ – Artikli 21 lõige 3 – Maksustatava sündmuse puudumine – Energiatoodete tarbimine neid tootva ettevõtte territooriumil – Artikli 2 lõige 3 – Energiatoodete klassifikatsiooni saamise kohustus aktsiisimaksu suuruse määramiseks – Neile toodetele kohaldatav maksumäär – Proportsionaalsuse põhimõte)

(2020/C 10/06)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Hageja: SC Petrotel-Lukoil SA

Kostjad: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Resolutsioon

1. Direktiivi 2003/96 artikli 21 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid või tavad, mis näevad ette energiatoodete ja elektrienergia maksustamise, mida tarbitakse selle ettevõtte soojuselektrijaamas, kus need on toodetud, kui selle tarbimise eesmärk on toota energiatooteid nende toodete valmistamise tehnoloogilise protsessi jaoks vajamineva soojusenergia tootmiseks. See tõlgendus ei mõjuta põhimõtteliselt selle direktiivi artikli 14 lõike 1 punkti a kohaldamist nende energiatoodete selle osa suhtes, mida tarbitakse elektrienergia tootmiseks.
2. Direktiivi 2003/96 artikli 2 lõiget 3 ja proportsionaalsuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid või tavad, mis näevad pädevale maksuhaldurile aktsiisiga maksustamise eesmärgil niisuguste energiatoodete, mille maksustamise taset ei ole selles direktiivis kindlaks määratud, klassifitseerimiseks taotluse esitamata jätmisel ette diislikütuse aktsiisimäära kohaldamise ja selle määra kehtima jätmise, isegi kui hiljem on saadud otsus nende toodete kütteõliga samastamise kohta.

(¹) ELT C 152, 30.4.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus - Hispaania) – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) (C-80/18), Endesa Generación SA (C-82/18) versus Administración General del Estado, Iberdrola Generación Nuclear SAU (C-80/18 ja C-82/18) ning Endesa Generación SA (C-81/18), Iberdrola Generación Nuclear SAU (C-83/18) versus Administración General del Estado (C-81/18 ja C-83/18)

(Liidetud kohtuasjad C-80/18–C-83/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Saastaja maksab põhimõte – Elektrienergia siseturu ühiseeskirjad – Direktiiv 2009/72/EÜ – Artikli 3 lõiked 1 ja 2 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Hinna puudujäägi rahastamine – Üksnes selliste ettevõtjate maksustamine, kes kasutavad elektri tootmiseks tuumaenergiat)

(2020/C 10/07)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) (C-80/18), Endesa Generación SA (C-82/18), Endesa Generación SA (C-81/18), Iberdrola Generación Nuclear SAU (C-83/18)

Kostjad: Administración General del Estado, Iberdrola Generación Nuclear SAU (C-80/18 ja C-82/18), Administración General del Estado (C-81/18 ja C-83/18)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud diskrimineerimiskeelu põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjades, millega kehtestatakse tuumkütuse tootmise ja tuumajäätmete ladustamise maksud, mida tuleb tasuda elektri tootmiseks vaid tuumaenergiat kasutavatel ettevõtjatel ja mille peamine eesmärk ei ole keskkonnakaitse, vaid elektrienergia finantssüsteemi tulude mahu suurendamine.
2. Direktiivi 2009/72 artikli 3 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjades, ei ole sellega vastuolus, kui keskkonnakaitse eesmärki ja nendes õigusnormides sätestatud keskkonnamaksude tunnuseid ei ole nimetatud õigusnormide normatiivses osas sisustatud.

(¹) ELT C 182, 28.5.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Tribunal Supremo eelotsusetaotlus - Hispaania) – Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) (C-105/18), Energía de Galicia (Engasa) SA (C-106/18), Duerocanto SL (C-107/18), Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) SLU (C-108/18), Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica (C-109/18), José Manuel Burgos Pérez, María del Amor Guinea Bueno (C-110/18), Endesa Generación SA (C-111/18), Asociación de Empresas de Energías Renovables (APPA) (C-112/18), Parc del Segre SA, Electra Irache SL, Genhídro Generación Hidroeléctrica SL, Hicenor SL, Hidroeléctrica Carrascosa SL, Hidroeléctrica del Carrión SL, Hidroeléctrica del Pisuerga SL, Hidroeléctrica Santa Marta SL, Hyanor SL, Promotora del Rec dels Quatre Pobles SA (C-113/18) versus Administración General del Estado

(Liidetud kohtuasjad C-105/18–C-113/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Põhimõte „saastaja maksab“ – Direktiiv 2000/60/EÜ – Artikli 9 lõige 1 – Veekasutusega seotud teenuste kulude katmine – Elektrienergia siseturu ühiseeskirjad – Direktiiv 2009/72/EÜ – Artikli 3 lõige 1 – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – ELTL artikli 107 lõige 1 – Riigiabi – Elektrienergia tootmiseks siseveekogude kasutamise tasu – Tasu, mis kehtib vaid piirkondadevahelistes vesikondades tegutsevatele hüdroelektrienergia tootjatele)

(2020/C 10/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Asociación Española de la Industria Eléctrica (UNESA) (C-105/18), Energía de Galicia (Engasa) SA (C-106/18), Duerocanto SL (C-107/18), Corporación Acciona Hidráulica (Acciona) SLU (C-108/18), Associació de Productors i Usuaris d'Energia Elèctrica (C-109/18), José Manuel Burgos Pérez, María del Amor Guinea Bueno (C-110/18), Endesa Generación SA (C-111/18), Asociación de Empresas de Energías Renovables (APPA) (C-112/18), Parc del Segre SA, Electra Irache SL, Genhídro Generación Hidroeléctrica SL, Hicenor SL, Hidroeléctrica Carrascosa SL, Hidroeléctrica del Carrión SL, Hidroeléctrica del Pisuerga SL, Hidroeléctrica Santa Marta SL, Hyanor SL, Promotora del Rec dels Quatre Pobles SA (C-113/18)

Kostja: Administración General del Estado

menetluses osalesid: Iberdrola Generación SAU, Hidroeléctrica del Cantábrico SA

Resolutsioon

1. ELTL artikli 191 lõiget 2 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik, artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline elektrienergia tootmiseks siseveekogude kasutamise tasu nagu põhikohtuasjades, mis ei innusta tõhusamale veekasutusele ega kehtesta üldkasutatavate veeressursside säilitamise ja kaitse mehhanisme ja mille suuruse määramisel ei võeta arvesse üldkasutatavatele veeressurssidele kahju tekitamise võimet, keskendudes ainult ja eranditult tootjate tulu teenimise võimele.
2. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ, artikli 3 lõikes 1 ette nähtud diskrimineerimiskeelu põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugune tasu nagu põhikohtuasjas käsitletav elektrienergia tootmiseks siseveekogude kasutamise tasu, mida tuleb maksta üksnes neil hüdroelektrienergia tootjatel, kes tegutsevad rohkem kui ühe autonoomse piirkonna territooriumil asuvates vesikondades.
3. ELTL artikli 107 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et asjaolu, et põhikohtuasjas käsitletavat elektrienergia tootmiseks siseveekogude kasutamise tasu ei tule tasuda esiteks hüdroelektrienergia tootjatel, kes kasutavad ühe autonoomse piirkonna territooriumil asuvat vesikonda, ja teiseks elektrienergia tootjatel, kes kasutavad muid energiaallikaid peale vee, ei kujuta endast nende tootjatele antavat riigiabi selle sätte tähenduses, kui viimased ei ole asjaomast võrdlusalust ja selle tasuga taotletavat eesmärki silmas pidades sarnases olukorras nende hüdroelektrienergia tootjatega, kes tegutsevad rohkem kui ühe autonoomse piirkonna territooriumil asuvates vesikondades ja kellel tuleb seda tasu maksta; viimati nimetatud asjaolu tuleb aga kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

(¹) ELT C 161, 7.5.2018.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 12. novembri 2019. aasta otsus (Arbeidshof te Brusseli eelotsusetaotlus - Belgia) – Zubair Haqbin versus Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

(kohtuasi C-233/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Rahvusvahelise kaitse taotlejad – Direktiiv 2013/33/EL – Artikli 20 lõiked 4 ja 5 – Majutuskeskuse sisekorraeeskirjade tõsine rikkumine või väga vägivaldne käitumine – Kohaldatava karistuse määramiseks liikmesriikidel oleva õiguse ulatus – Saatjata alaealine – Materiaalsete vastuvõtutingimuste kitsendamine või tühistamine)

(2020/C 10/09)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidshof te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Zubair Haqbin

Vastustaja: Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded, artikli 20 lõikeid 4 ja 5 tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 1 arvestades tõlgendada nii, et liikmesriik ei või majutuskeskuste sisekorraeskirjade tõsise rikkumise või väga vägivaldse käitumise eest taotlejale määratava karistusena näha ette sellist karistust, millega kas või ajutiselt tühistatakse materiaalsed vastuvõtutingimused selle direktiivi artikli 2 punktide f ja g tähenduses, mis hõlmavad majutust, toitu või rõivaid, sest see jätaaks taotleja ilma võimalusest rahuldada oma kõige esmasemad vajadused. Muude karistuste määramisel nimetatud artikli 20 lõike 4 alusel tuleb igal juhul arvestada selle artikli lõikes 5 sätestatud tingimustega, sealhulgas nendega, mis puudutavad proportsionaalsuse põhimõtte järgimist ja inimväärikuse austamist. Saatjata alaealise puhul tuleb nende karistuste kohaldamisel, eelkõige põhiõiguste harta artiklit 24 arvestades, eriti silmas pidada lapse parimaid huve.

(¹) ELT C 211, 18.6.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 14. novembri 2019. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus - Itaalia) – State Street Bank International GmbH versus Banca d'Italia

(kohtuasi C-255/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Direktiiv 2014/59/EL – Krediitiasutuste finantsseisundi taastamine ja kriisilahendus – Riiklik rahastu – Kriisilahendusamet – Riiklik fond – Artiklid 103 ja 104 – Osamaksete tegemise kohustus – Ex ante osamaksed ja ex post erakorralised osamaksed – Väljaarvutamine – Direktiivi hiline ülevõtmine – Delegeeritud määrus (EL) 2015/63 – Artiklid 12 ja 14 – Mõiste „staatuse muutumine“ – Mõju osamaksete tegemise kohustusele)

(2020/C 10/10)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: State Street Bank International GmbH

Vastustaja: Banca d'Italia

menetluses osales: Banco delle Tre Venezie SpA

Resolutsioon

1. Mõistet „staatuse muutumine“ komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) 2015/63, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses kriisilahendusrahastutesse tehtavate ex-ante-osamaksetega, artikli 12 lõike 2 tähenduses tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab sellist tehingut nagu see, mida vaadeldakse põhikohtuasjas, ja mille tagajärjel krediitiasutus või investeerimisühing lakkab aasta jooksul olemast liikmesriigi kriisilahendusametuse järelevalve all piiriülese ühinemise tõttu, mille käigus ta ühendatakse ühingatava ühinguna emaettevõtjaga, ja et seetõttu ei ole see tehing tähtis krediitiasutuse või investeerimisühingu kohustuse seisukohast maksta kõik tasumisele kuuluvad korralised osamaksed selle osamakseaasta eest.

2. Delegeeritud määruse 2015/63 artikli 12 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav olukorras, kus piiriülene ühine mine, mille käigus ühes liikmesriigis asuv krediidasutus või investeerimisühing ühendatakse ühendatava ühinguna teises liikmesriigis asuva emattevõtjaga, ja selle tagajärjel selle ühendatava krediidasutuse või investeerimisühingu lõppemine leidis aset 2015. aasta jooksul ajal, mil esimene liikmesriik ei olnud veel ametlikult asutanud riiklikku kriisilahendusametust ega riiklikku kriisilahendusfondi ja veel ei olnud välja arvatud osamakseid.
3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012, artiklit 104 tuleb tõlgendada nii, et kui ühes liikmesriigis asuv krediidasutus või investeerimisühing ühendatakse ühendatava ühinguna teises liikmesriigis asuva emattevõtjaga enne seda, kui esimese liikmesriigi riiklik kriisilahendusametust kehtestab erakorralise osamakse, ei ole see krediidasutus või investeerimisühing kohustatud seda osamakset tasuma.

(¹) ELT C 249, 16.7.2018.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 12. novembri 2019. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Iirimaa

(kohtuasi C-261/18) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Euroopa Kohtu otsus, millega tuvastati liikmesriigi kohustuste rikkumine – Täitmata jätmine – Direktiiv 85/337/EMÜ – Tuulepargi teostusluba ja ehitamine – Projekt, mis võib keskkonda oluliselt mõjutada – Keskkonnamõju eelneva hindamise puudumine – Seadustamiskohustus – ELTL artikli 260 lõige 2 – Karistusmaks ja põhisumma määramise nõue)

(2020/C 10/11)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Noll-Ehlers ja J. Tomkin)

Kostja: Iirimaa (esindajad: M. Browne, G. Hodge ja A. Joyce, keda abistasid G. Gilmore, BL, J. Connolly ja G. Simons, SC)

Resolutsioon

1. Kuna Iiri Vabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid 3. juuli 2008. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Iirimaa (C-215/06, EU:C:2008:380) täitmiseks, siis on ta rikkunud ELTL artikli 260 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista Iirimaaalt Euroopa Komisjoni kasuks välja põhisumma 5 000 000 eurot.
3. Mõista Iirimaaalt Euroopa Komisjoni kasuks välja karistusmaks 15 000 eurot iga päeva eest alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest kuni 3. juuli 2008. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Iirimaa (C-215/06, EU:C:2008:380) täitmiseni.
4. Mõista kohtukulud välja Iirimaaalt.

(¹) ELT C 240, 9.7.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Symvoulis tis Epikrateias eelotsusetaotlus – Kreeka) – Alain Flausch jt versus Ypourgos Perivallontos kai Energeias jt

(kohtuasi C-280/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Keskkond – Teatavate projektide keskkonnamõju hindamine – Üldsuse osalemine otsustamises ja õigus kohtu poole pöörduda – Kaebuse esitamise tähtaja algus)

(2020/C 10/12)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulis tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Alain Flausch, Andrea Bosco, Estiene Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos liton“, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fysis“, Somateio „Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zois – SPPAZ“

Vastustajad: Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta artiklit 6 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriik teeb teatud projektiga seonduvad ja otsustamises üldsuse osalemiseks vajalikud toimingud pädeva piirkondliku haldusvõimu esinduse asukohas, mitte selles kohalikus omavalitsusüksuses, kus projekti hakatakse ellu viima, kui kasutatud konkreetsed vahendid ei taga asjaomasele üldsusele võimalust oma õigusi tegelikult maksmata panna; kas see nii on, peab välja selgitama liikmesriigi kohus.
2. Direktiivi 2011/92 artikleid 9 ja 11 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, millest tulenevalt tuginetakse asjaomase üldsuse liikmete vastu kaebuse esitamise tähtajale, mis hakkab kulgema projektile loa andmise teate avaldamisest internetis, kui neile asjaomase üldsuse liikmetele ei ole eelnevalt antud sobivat võimalust tutvuda loamenetlust käsitleva teabega vastavalt selle direktiivi artikli 6 lõikele 2.

⁽¹⁾ ELT C 231, 2.7.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 7. novembri 2019. aasta otsus – Rose Vision, SL versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-346/18 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu rahastatavad teadusuuringute valdkonna projektid – Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm (2007-2013) – Projektidega FIRST, FutureNEM, sISI, 4NEM ja SFERA seonduvad toetuslepingud – Auditid, milles tuvastati rikkumised teatud projektide elluviimisel – Euroopa Komisjoni otsused, millega peatati teiste projektide raames maksete tegemine – Hagi vastutuse tuvastamiseks ja tühistamishagi)

(2020/C 10/13)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Rose Vision, SL (esindaja: advokaat J.J. Marín López)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Lyal, J. Estrada de Solà, P. Rosa Plaza ja M. Siekierzyńska, hiljem R. Lyal, J. Estrada de Solà ja M. Siekierzyńska, keda abistas advokaat J. Rivas)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 8. märtsi 2018. aasta kohtuotsus *Rose Vision vs. komisjon* (T-45/13 RENV ja T-587/15, ei avaldata, EU:T:2018:124) osas, milles Üldkohus sedastas nimetatud kohtuotsuse punktis 160, et ei ole vaja jäeldada, et ELTL artikli 340 esimese lõigu alusel on hagejale tekitatud lepingulist kahju, kuna on rikutud üldtingimuste punkti II.22 lõiget 1, mis on lahutamatu osa lepingutest, mis on Rosa Vision SL ja Euroopa Komisjoni vahel sõlmitud seitsmenda raamprogrammi raames, mis võeti vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta otsusega nr 1982/2006, mis käsitleb Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013).
2. Jätta apellatsioonkaebus ülejäänud osas rahuldamata.
3. Euroopa Komisjon on rikkunud projekti FutureNEM puudutavat toetuslepingut seoses auditi 11-INFS-025 konfidentsiaalsusega.
4. Jätta *Rose Vision SL* kanda tema enda kohtukulud ja mõista temalt välja pool Euroopa Komisjoni kohtukuludest, mis on seotud nii esimese astme menetlusega kui ka apellatsioonimenetlusega.

(¹) ELT C 268, 30.7.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (*Vredegerecht te Antwerpeni eelotsusetaotlus – Belgia*) – *Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) versus Mbutuku Kanyeba (C-349/18)*, *Larissa Nijs (C-350/18)*, *Jean-Louis Anita Dedroog (C-351/18)*)

(Liidetud kohtuasjad C-349/18–C-351/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Raudteetransport – Reisijate õigused ja kohustused – Määrus (EÜ) nr 1371/2007 – Artikli 3 punkt 8 – Veoleping – Mõiste – Reisija, kellel puudub rongi sisenedes pilet – Ebaõiglasel tingimused tarbijalepingutes – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artikli 1 lõige 2 ja artikli 6 lõige 1 – Raudtee ettevõtja üldised veotingimused – Kohustuslikud õigus või haldusnormid – Leppetrahvi tingimus – Liikmesriigi kohtu pädevus)

(2020/C 10/14)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vredegerecht te Antwerpen

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Kostjad: Mbutuku Kanyeba (C-349/18), Larissa Nijs (C-350/18), Jean-Louis Anita Dedroog (C-351/18)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1371/2007 rongireisijate õiguste ja kohustuste kohta artikli 3 punkti 8 tuleb tõlgendada nii, et olukord, kus reisija siseneb reisimiseks rongi, mis on vabalt sissepääsetav, ilma piletita, kuulub mõiste „veoleping“ alla selle sätte tähenduses.

2. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et esiteks on sellega vastuolus, kui liikmesriigi kohus, kes on tuvastanud, et ettevõtja ja tarbija vahel sõlmitud lepingus sisalduv leppetrahvi tingimus on ebaõiglane, vähendab tarbijalt nõutavat leppetrahvi, ning teiseks on sellega vastuolus, kui liikmesriigi kohus asendab sellise tingimuse lepinguõiguse põhimõtteid kohaldades riigisisese dispositiivse normiga, välja arvatud juhul, kui kõnealune leping ei saa ebaõiglase tingimuse tühistamise korral kehtima jääda ja kui lepingu tervikuna tühistamine toob tarbijale kaasa eriti kahjulikud tagajärjed.

(¹) ELT C 294, 20.8.2018.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 12. novembri 2019. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus - Prantsusmaa) – Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd versus Ministre de l'Économie et des Finances

(kohtuasi C-363/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Määrus (EL) nr 1169/2011 – Toidualase teabe esitamine tarbijatele – Kohustus märkida toiduaine päritoluriik või lähtekoht juhul, kui märkimata jätmine võib tarbijaid eksitada – Kohustus, et Iisraeli Riigi poolt okupeeritud territooriumidelt pärit toiduainetel peab olema nende päritoluterritooriumi kohta märged, millega peab juhul, kui toiduained on pärit selle territooriumi Iisraeli asundusest, kaasnema märged niisuguse päritolu kohta)

(2020/C 10/15)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Organisation juive européenne, Vignoble Psagot Ltd

Vastustaja: Ministre de l'Économie et des Finances

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta määruse (EL) nr 1169/2011, milles käsitletakse toidualase teabe esitamist tarbijatele ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusi (EÜ) nr 1924/2006 ja (EÜ) nr 1925/2006 ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni direktiiv 87/250/EMÜ, nõukogu direktiiv 90/496/EMÜ, komisjoni direktiiv 1999/10/EÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2000/13/EÜ, komisjoni direktiivid 2002/67/EÜ ja 2008/5/EÜ ning komisjoni määrus (EÜ) nr 608/2004, artikli 9 lõike 1 punkti i koostoimes artikli 26 lõike 2 punktiga a tuleb tõlgendada nii, et Iisraeli Riigi poolt okupeeritud territooriumidelt pärit toiduainetel peab lisaks märgetele selle territooriumi kohta olema juhul, kui toiduained on pärit ühest või mitmest asulast, mis moodustavad sel territooriumil asuva Iisraeli asunduse, ka märged sellise päritolu kohta.

(¹) ELT C 276, 6.8.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie, Sąd Okręgowy w Opolu, II Wydział Cywilny Odwoławczy eelotsusetaotlus – Poola) – Profi Credit Polska S.A. vs. Bogumiła Włostowska jt (C-419/18), Profi Credit Polska S.A. vs. OH (C-483/18)

(liidetud kohtuasjad C-419/18 ja C-483/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Tarbijakaitse – Direktiiv 93/13/EMÜ – Artikli 3 lõige 1 – Artikli 6 lõige 1 – Artikli 7 lõige 1 – Direktiiv 2008/48/EÜ – Artikli 10 lõige 2 – Tarbijakrediidi lepingud – Sellisest lepingust tulenevate nõuete blankoveksliga tagamise lubatavus – Vekslivõla tasumise nõue – Kohtu pädevuse ulatus)

(2020/C 10/16)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie, Sąd Okręgowy w Opolu, II Wydział Cywilny Odwoławczy

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Profi Credit Polska S.A. (C-419/18 ja C-483/18)

Kostjad: Bogumiła Włostowska, Mariusz Kurpiewski, Kamil Wójcik, Michał Konarzewski, Elżbieta Kondracka-Kłębecka, Monika Karwowska, Stanisław Kowalski, Anna Trusik, Adam Lizoń, Włodzimierz Lisowski (C-419/18), OH (C-483/18)

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artikli 1 lõiget 1, artikli 3 lõiget 1, artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised riigisisese õiguse normid, nagu on kõne all põhikohtuasjas ning mis võimaldavad ettevõtja ja tarbija vahel sõlmitud tarbijakrediidilepingust tuleneva võla tasumise tagamiseks selles lepingus ette näha, et laenusaja on kohustatud välja andma blankoveksli, ning mille kohaselt on selle vekslil väljaandmine õiguspärane siis, kui eelnevalt on sõlmitud vekslikokkuleppe, mis määrab kindlaks vekslil täiendamise korra, tingimused et see kokkulepe on nimetatud direktiivi artiklitega 3 ja 5 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiivi 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ, artikliga 10 kooskõlas, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.
2. Direktiivi 93/13 artikli 6 lõiget 1 ja artikli 7 lõiget 1 ning direktiivi 2008/48 artiklit 10 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriigi kohtul on sellistel asjaoludel, nagu on kõne all põhikohtuasjas, tõsine kahtlus, kas tarbijakrediidilepingust tuleneva võla tagamiseks mõeldud veksil põhinev nõue on põhjendatud, juhul kui laenusaja andis selle vekslil algul välja blankovekslina ja soodustatud isik täiendas seda hiljem, siis peab see kohus omal algatusel kontrollima, kas lepingutingimused, milles pooled on kokku leppinud, on ebaõiglased, ning võib ettevõtjalt nõuda, et see esitaks neid tingimusi sisaldava kirjaliku dokumendi, mistõttu nimetatud kohtul oleks võimalik tagada neist direktiividest tarbijale tulenevate õiguste järgimine.

⁽¹⁾ ELT C 427, 26.11.2018.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 14. novembri 2019. aasta otsus (College van Beroep voor het Bedrijfsleveni eelotsusetaotlus - Madalmaad) – Vaselife International BV, Chrysal International BV versus College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(kohtuasi C-445/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Määrus (EÜ) nr 1107/2009 – Taimekaitsevahendite turuleviimine – Paralleelne kaubandus – Paralleelse kaubanduse loa kehtivusaja muutmine – Taimekaitsevahendi ja võrdlustoote identsus – Tingimused)

(2020/C 10/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Vaselife International BV, Chrysal International BV

Kostja: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Resolutsioon

1. Liidu õigust ja eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrust (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 70/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisisene menetlus, mille kohaselt on pädeval asutusel õigus omal algatusel kohandada paralleelse kaubanduse loa kehtivusaega võrdlustoote loa pikendatud kehtivusajale.
2. Määrust nr 1107/2009 ja eelkõige selle artiklit 52 tuleb tõlgendada nii, et paralleelse kaubanduse loa kehtivusaja kohandamine ei tulene automaatselt otsusest pikendada võrdlustoote luba, vaid see nõuab, et selle kohta tehtaks eraldi otsus.

Määrust nr 1107/2009 tuleb tõlgendada nii, et kui tegemist on paralleelse kaubanduse loa kehtivusaja kohandamisega võrdlustoote loa pikendatud kehtivusajale, peavad määruse nr 1107/2009 artikli 52 lõigetes 1–3 sätestatud selle loa saamiseks vajalikud tingimused olema täidetud ning asjaomase liikmesriigi pädev asutus peab kontrollima, kas see on nii.

Määruse nr 1107/2009 artikli 52 lõike 3 punkti a tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab olukorda, kus päritoluliikmesriigis loa saanud taimekaitsevahendit valmistab äriühing A, samas kui võrdlustaimekaitsevahendit toodab sama tootmisprotsessi kohaselt, kuid eelmisest erinevas tootmiskohas äriühing B äriühingu A nõusolekul, kui sellel nõusolekul on litsentsilepinguga analoogne püsivus.

3. Määruse nr 1107/2009 artikli 52 lõikeid 2–4 tuleb tõlgendada nii, et paralleelse kaubanduse loa valdaja ülesanne on esitada uus täielik taotlus, esitades selle artikli lõikes 4 osutatud andmed, et tõendada, et asjaomased tooted on selle artikli lõike 3 tähenduses jätkuvalt „identsed“, ilma et see piiraks pädeva asutuse võimalust taotleda imporditud toote päritoluliikmesriigilt vajalikku teavet, et hinnata, kas asjaomased tooted on identsed. Kui vaidlustatakse paralleelse kaubanduse loa andmise otsus, siis kehtivad tõendamiskoormise küsimustes asjaomase liikmesriigi riigisisest õigusnormid, tingimusel et nendes on järgitud võrdväarsuse põhimõtet ja need ei muuda liidu õigusest tulenevate õiguste kasutamist tegelikult võimatuks või ülemäära raskeks.

⁽¹⁾ ELT C 373, 15.10.2018.

Euroopa Kohtu (viies koda) 14. novembri 2019. aasta otsus (Cour de cassationi eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (Spedidam), PG, GF versus Institut national de l’audiovisuel

(kohtuasi C-484/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Autoriõigus ja sellega kaasnevad õigused – Direktiiv 2001/29/EÜ – Esitajate ainuõigused – Artikli 2 punkt b – Reprodutseerimisõigus – Artikli 3 lõike 2 punkt a – Üldsusele avalikustamine – Nõusolek – Eeldus – Liikmesriigi kord, millega vabastatakse riikliku audiovisuaalse pärandi säilitamise ja väärtustamise eest vastutav avalik-õiguslik asutus kohustusest saada esitaja kirjalik nõusolek selle esitaja salvestisi sisaldavate arhiivide kasutamiseks)

(2020/C 10/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Société de perception et de distribution des droits des artistes-interprètes de la musique et de la danse (Spedidam), PG, GF

Kostja: Institut national de l’audiovisuel

Menetluses osalesid: Syndicat indépendant des artistes-interprètes (SIA-UNSA), Syndicat français des artistes-interprètes (CGT)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiivi 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas artikli 2 punkti b ja artikli 3 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus liikmesriigi õigusnormid, millega kehtestatakse selleks volitatud institutsiooni poolt audiovisuaalarhiivide kasutamiseks ümberlükatav eeldus, et esitaja on andnud nõusoleku oma esituse salvestamiseks ja kasutamiseks, kui see esitaja osaleb mõne audiovisuaalse teose salvestamisel selle teose ringhäälingus edastamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 352, 1.10.2018.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 13. novembri 2019. aasta otsus – Outsource Professional Services Ltd versus Flatworld Solutions Pvt. Ltd, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

(kohtuasi C-528/18) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus – Euroopa Liidu kaubamärk – Määrus (EÜ) nr 207/2009 – Absoluutsed kehtetuks tunnistamise põhjused – Artikli 52 lõike 1 punkt b – Pahausksus kaubamärgi taotluse esitamisel)

(2020/C 10/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Outsource Professional Services Ltd (esindaja: advokaat A. Kempter)

Teine menetlusosaline: Flatworld Solutions Pvt. Ltd (esindajad: advokaadid S. O. Gillert, K. Vanden Bossche, B. Köhn-Gerdes ja J. Schumacher), Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Botis ja D. Gája)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
- 2) Jätta Outsource Professional Services Ltd kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Flatworld Solutions Pvt Ltd kohtukulud apellatsioonimenetluses.
- 3) Jätta Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametil (EUIPO) apellatsioonimenetluses tekkinud kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 445, 10.12.2018.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 7. novembri 2019. aasta otsus (Sofiyski rayoneni sad'i eelotsusetaotlus - Bulgaaria) – K.H.K. versus B.A.C., E.E.K.

(kohtuasi C-555/18) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Õigusala koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 655/2014 – Pangakontode Euroopa arestimismäärus – Artikli 5 punkt a – Saamise menetlus – Artikli 4 punktid 8 – 10 – Mõisted „kohtuotsus“, „kohtulik kokkulepe“ ja „ametlik dokument“ – Riigisisene maksekäsk, millele võib esitada vastuväite – Artikli 18 lõige 1 – Tähtajad – Artikkel 45 – Erandlikud asjaolud – Mõiste)

(2020/C 10/20)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski rayoneni sad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: K.H.K.

Kostjad: B.A.C., E.E.K.

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta määruse (EL) nr 655/2014, millega luuakse pangakontode Euroopa arestimismääruse menetlus, et hõlbustada võlgade piiriülest sissenõudmist tsiviil- ja kaubandusajades, artikli 4 punkti 10 tuleb tõlgendada nii, et selline maksekäsk, nagu on kõne all põhikohtuasjas ja mis ei ole täidetav, ei kuulu mõiste „ametlik dokument“ alla selle sätte tähenduses.
2. Määruse nr 655/2014 artikli 5 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellise käimasoleva maksekäsumenetluse nagu põhikohtuasjas võib kvalifitseerida „sisuliseks menetluseks“ selle sätte tähenduses.
3. Määruse nr 655/2014 artiklit 45 tuleb tõlgendada nii, et kohtutöö vaheaeg ei kuulu mõiste „erandlikud asjaolud“ alla selle sätte tähenduses.

(¹) ELT C 427, 26.11.2018.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 14. novembri 2019. aasta otsus – Silec Cable, General Cable Corp. versus Euroopa Komisjon**(kohtuasi C-599/18 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus – Konkurents – Keelatud kokkulepped – Vee- ja maa-aluste elektri kaablite Euroopa turg – Projektide raames turu jagamine – Rikkumise tõendamine – Süüütuse presumptsioon – Tõendite moonutamine – Avalik distantseerumine – Teiste kartelliliikmete olemasolu tajumine – Rikkumine, mille on pannud toime mitu ettevõtjat, kes moodustavad ühe majandusüksuse – Nendest ettevõtjatest ühe rikkumise raskus – Kindlaksmääramine – Kartelli „kõrvalise“ või „keskmise“ tähtsusega osaleja – Kindlaksmääramine – Võrdse kohtlemise põhimõte)

(2020/C 10/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Silec Cable, General Cable Corp. (esindajad: barrister I. Sinan, Rechtsanwältin C. Renner)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: H. van Vliet, S. Baches Opi ja F. Castilla Contreras)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Silec Cable SASi ja General Cable Corp.-i kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 436, 3.12.2018.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 25. juuni 2019. aasta määrus – Fred Olsen, SA versus Naviera Armas, SA, Euroopa Komisjon**(kohtuasi C-319/18 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus – Riigiabi – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 181 – Ühele mereveoettevõtjale Puerto de Las Nieves'e sadama infrastruktuuri ainukasutamise õiguse andmine – Pärast esialgset uurimist tehtud otsus, milles tuvastati riigiabi puudumine – Riigi ressurssidest antud eelis – Turumajanduses tegutseva erainvestori kriteerium)

(2020/C 10/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Fred Olsen, SA (esindajad: abogado J. M. Rodríguez Cárcamo ja abogado A. M. Rodríguez Conde)

Teised menetlusosalised: Naviera Armas, SA (esindajad: abogado J. L. Buendía Sierra ja abogado Á. Givaja Sanz), Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bouchagiar, S. Noë ja G. Luengo)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus ilmselge põhjendamatus tõttu rahuldamata.
2. Jätta Fred Olsen SA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Naviera Armas SA kohtukulud.
3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

(¹) ELT C 268, 30.7.2018.

**Euroopa Kohtu (kümnes koda) 20. juuni 2019. aasta määrus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
eelotsusetaotlus - Itaalia) – Schiaffini Travel SpA versus Comune di Latina**

(kohtuasi C-322/18) (¹)

*(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Määrus (EÜ) nr 1370/2007 – Avaliku
reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel – Artikkel 5 – Avaliku teenindamise lepingute sõlmimine –
Artikli 5 lõige 2 – Otseleping – Mõiste „sõltuv teenus pakkuja“ – Artikli 8 lõige 2 – Üleminekukord)*

(2020/C 10/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebaja: Schiaffini Travel SpA

Vastustaja: Comune di Latina

Menetluses osalesid: Cilia Italia Srl, ATI costituita da Rossi Bus SpA e da Nuova Tesei Bus Srl, Régie autonome des transports parisiens (RATP)

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70, artiklit 5 ja artikli 8 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selle määruse artikli 5 lõiget 2 ei kohaldata maanteel kohaliku ühistransporditeenuse osutamiseks kontsessioonilepingu sõlmimiseks korraldatud hankemenetlusele, mis viidi läbi enne 3. detsembrist 2019.

(¹) ELT C 285, 13.8.2018.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 20. juuni 2019. aasta määrus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto eelotsusetaotlus - Itaalia) – Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza „Croce Verde“ versus Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto

(kohtuasi C-424/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ehitustööde, asjade ja teenuste riigihankelepingute sõlmimine – Direktiiv 2014/24/EL – Artikli 10 punkt h – Erandid teenuste hankelepingute puhul – Patsiendi veo kiirabiteenus – Mõiste)

(2020/C 10/24)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Veneto

Põhikohtuasja menetluse pooled

Kaebajad: Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Volontaria di Pubblica Assistenza „Croce Verde“

Vastustajad: Ulss 5 Polesana Rovigo, Regione del Veneto

menetluses osalesid: Regione del Veneto, Croce Verde Adria, Italy Emergenza Cooperativa Sociale, Associazione Nazionale Pubbliche Assistenze (Organizzazione nazionale di volontariato) – ANPAS ODV, Associazione Nazionale Pubblica Assistenza (ANPAS) – Comitato regionale Liguria, Confederazione Nazionale delle Misericordie d'Italia

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikli 10 punkti h koostoimes selle direktiivi põhjendusega 28 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus niisugused riigisisesed õigusnormid, mille kohaselt ühelt poolt kiirabiteenused, mille kohta on ette nähtud, et autos peab olema parameedikust autojuht ning vähemalt üks parameedik, kes on kvalifikatsiooni ja oskustega, mille ta on saanud esmaabikursuse läbimisel ja -eksami sooritamisel, ja teiselt poolt elementaarseteks tervishoiuteenusteks vajalikud veeteenused, mida osutatakse kiirabiautodega, kuuluvad hädaolukorra puudumisel selles sättes ette nähtud erandi alla.

⁽¹⁾ ELT C 311, 3.9.2018.

Euroopa Kohtu (kümnnes koda) 20. juuni 2019. aasta määrus (Consiglio di Stato eelotsusetaotlus - Itaalia) – SATI - Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA versus Azienda di Trasporti Molisana – SpA (ATM)

(kohtuasi C-475/18) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 – Määrus (EÜ) nr 1370/2007 – Avalik reisijateveoteenus – Artikkel 5 – Avaliku teenindamise otsulepingute sõlmimine – Riigisisesel õigusel põhinev keeld – Artikli 8 lõige 2 – Üleminekukord)

(2020/C 10/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja menetluse pooled

Apellant: SATI - Società Autocooperative Trasporti Italiani SpA

Vastustaja: Azienda di Trasporti Molisana – SpA (ATM)

Menetluses osales: Regione Molise

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70, artiklit 5 ja artikli 8 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et selle määruse artikli 5 lõige 4 ei ole kohaldatav kohaliku pädeva ametiasutuse poolt enne 3. detsembrit 2019 tehtud otsusele sõlmida kohaliku ühistransporditeenuse osutamiseks otseleping.

(¹) ELT C 399, 5.11.2018.

André Geske 5. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 31. jaanuari 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-427/18: André Geske versus EUIPO

(kohtuasi C-285/19 P)

(2020/C 10/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: André Geske (esindaja: advokaat S. Dahm)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (kümnes koda) jättis 6. novembri 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et apellant kannab ise oma kulud.

Hochmann Marketing GmbH 24. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 22. märtsi 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-657/18: Hochmann Marketing GmbH versus Euroopa Liidu Nõukogu

(kohtuasi C-408/19 P)

(2020/C 10/27)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Hochmann Marketing GmbH (esindaja: advokaat J. Jennings)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Euroopa Liidu Kohus (seitsmes koda) jättis 31. oktoobri 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et apellant kannab ise oma kohtukulud.

Hochmann Marketing GmbH 24. mail 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 22. märtsi 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-673/18: Hochmann Marketing GmbH versus Euroopa Komisjon

(kohtuasi C-409/19 P)

(2020/C 10/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Hochmann Marketing GmbH (esindaja: advokaat J. Jennings)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Euroopa Liidu Kohus (seitsmes koda) jättis 31. oktoobri 2019. aasta määrusega apellatsioonkaebuse rahuldamata ja määras, et apellant kannab ise oma kohtukulud.

Klaus Nonnemacher'i 2. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 20. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-389/18: Klaus Nonnemacher versus EUIPO

(kohtuasi C-659/19 P)

(2020/C 10/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Klaus Nonnemacher (esindaja: advokaat C. Rohnke)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 19. novembri 2019. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebus menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Klaus Nonnemacher'i 2. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 20. juuni 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-390/18: Klaus Nonnemacher versus EUIPO

(kohtuasi C-660/19 P)

(2020/C 10/30)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Klaus Nonnemacher (esindaja: advokaat C. Rohnke)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 19. novembri 2019. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebus menetlusse võtmata ja jätta apellandi kohtukulud tema enda kanda.

Retail Royalty Co. 12. septembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 12. juuli 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-54/18: Fashion Energy versus EUIPO - Retail Royalty

(kohtuasi C-678/19 P)

(2020/C 10/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Retail Royalty Co. (esindajad: *solicitor* M. Dick ja *Rechtsanwältin* J. Bogatz)

Teised menetlusosalised: Fashion Energy Srl, Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet

Euroopa Kohus (apellatsioonkaebuste menetlusse võtmise üle otsustav koda) otsustas 20. novembri 2019. aasta määrusega jätta apellatsioonkaebuse menetlusse võtmata ja jätta Retail Royalty Co. kohtukulud tema enda kanda.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta (Hispaania) 4. oktoobril 2019 – LL, MK versus Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(kohtuasi C-732/19)

(2020/C 10/32)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: LL, MK

Kostja: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ⁽¹⁾ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas: asjaolu, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) on oma 23. jaanuari 2019. aasta kohtuotsustes 44–49 määranud üheseks kriteeriumiks, et tarbijatega sõlmitud hüpoteeklaenulepingutes on ebaõiglane niisugune lepingutingimus, milles ei ole eraldi kokku lepitud ja milles on sätestatud, et kõik hüpoteeklaenu tehingukulud jäetakse laenuvõtja kanda, ja ette nähtud selles ebaõiglases ja tühiseks tunnistatud lepingutingimuses sätestatud eri kuluartiklite jaotus tingimused kehtestanud panga ja laenuvõtjast kliendi vahel eesmärgiga piirata riigisiseste õigusaktide kohaselt alusetult tasutud summade tagastamist.

Ja kas vastavalt nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivile 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes, ja eriti selle artikli 6 lõikele 1 ja artikli 7 lõikele 1, on tarbijate ja kasutajate kaitse ning seda direktiivi rakendava ühenduse kohtupraktika tagamiseks liidu õigusega kooskõlas, et Tribunal Supremo (Hispaania kõrgeim kohus) ebaõigluse tõttu tühise lepingutingimuse tõlgendamisel seda lepingutingimust täiendab, kui selle lepingutingimuse väljajätmine ja sellest tulenevad tagajärjed ei mõjuta hüpoteegiga tagatud laenulepingu ülejäänud osas kehtima jäämist.

2. Samuti, kas seoses tsiviilkohtumenetluse seadustiku (Ley de Enjuiciamiento Civil) artikliga 394, mis kehtestab, et menetluse kaotanud pool kannab kohtukulud, juhul kui tuleb arvestada, et kui kulud käsitlev ebaõiglane lepingutingimus tühistatakse, aga selle tühistamise tagajärjed on piiratud eespool nimetatud kulude jaotusega, kujutab see Euroopa Liidu õiguse tõhususe ja [ebaõiglaste lepingutingimuste] mitte-siduvuse põhimõtte rikkumist juhul, kui loetakse, et kohtuotsusega on nõue rahuldatud osaliselt, ja kas seda võiks tõlgendada nii, et see tekitab vastupidist hoiatavat mõju, mille tagajärjel jäävad tarbijate ja kasutajate õiguspärased huvid kaitsmata.

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29, L 137, lk 13; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

17. oktoobril 2019 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Belgia Kuningriik

(kohtuasi C-767/19)

(2020/C 10/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: O. Beynet, Y. G. Marinova)

Kostja: Belgia Kuningriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et Belgia Kuningriik on rikkunud kohustusi, mis tal lasuvad vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivile 2009/72/EÜ, mis käsitleb elektrienergia siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/54/EÜ ⁽¹⁾, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivile 2009/73/EÜ, mis käsitleb maagaasi siseturu ühiseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2003/55/EÜ ⁽²⁾, kuna ta ei ole õigesti üle võtnud:
 - direktiivide 2009/72/EÜ ja 2009/73/EÜ artikli 9 lõike 1 punkti a,
 - direktiivi 2009/72/EÜ artikli 37 lõike 4 punkte a ja b ning direktiivi 2009/73/EÜ artikli 41 lõike 4 punkte a ja b,
 - direktiivi 2009/72/EÜ artikli 37 lõike 6 punkte a, b ja c ning lõiget 9 ja direktiivi 2009/73/EÜ artikli 41 lõike 6 punkte a, b ja c ning lõiget 9,
 - direktiivi 2009/72/EÜ artikli 37 lõiget 10 ja direktiivi 2009/73/EÜ artikli 41 lõiget 10;
- mõista kohtukulud välja Belgia Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi ese on Belgias direktiivi 2009/72 elektrienergia siseturu ja direktiivi 2009/73 maagaasi siseturu kohta puudulik ülevõtmine. Kõnealustes direktiivides on kehtestatud muu hulgas sätted, mis näevad ette ühelt poolt elektri ja gaasi põhivõrkudega seotud tegevuse ning teiselt poolt tootmis- ja tarnetegevuse tegeliku eraldamise, et ennetada ohtu, et võrke kasutatakse diskrimineerival viisil. Nendes õigusnormides kehtestatud eesmärkide saavutamiseks on nendes ette nähtud sõltumatute riiklike reguleerivate asutuste loomine.

Komisjon leiab, et Belgia Kuningriik on direktiivid puudulikult üle võtnud kahes põhiaspektis: omandisuhete täielik eraldamine ning sätted, mis puudutavad riigi reguleeriva asutuse pädevust ja sõltumatust.

⁽¹⁾ ELT 2009, L 211, lk 55.

⁽²⁾ ELT 2009, L 211, lk 94.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)
(Ühendkuningriik) 6. novembril 2019 – AC, TM, GM, MM versus ABC Sl, XYZ Plc**

(kohtuasi C-814/19)

(2020/C 10/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: AC, TM, GM, MM

Kostjad: ABC Sl, XYZ Plc

Eelotsuse küsimused

- a. Kas määruse nr 1215/2012 ⁽¹⁾ artikli 13 lõike 3 kohaldatavuse eelduseks on nõue, et hagi alus, millele kahjustatud isik oma nõudes kindlustusvõtja või kindlustatu vastu tugineb, sisaldab kindlustusega seotud küsimust?
- b. Kui vastus küsimusele a on jaatav, kas siis asjaolu, et nõue, mille kahjustatud isik kindlustusvõtja või kindlustatu vastu esitab, tuleneb samadest asjaoludest ning esitatakse samas otsehagis koos kindlustusandja vastu esitatud nõudega, on piisav õigustamaks järeldust, et kahjustatud isiku nõue on kindlustusega seotud küsimus?
- c. Kui vastus küsimusele a on eitav, kas siis on piisav, et kindlustatu kaasamine kindlustusandja vastu esitatud otsehagisse on lubatud seadusega, mis reguleerib kindlustusandja vastu otsehagi esitamist?
- d. Kas artikli 13 lõikes 2 sätestatud mõiste „kahjustatud isik“ hõlmab isikut, kes sündis kunstliku viljastamise ravi tulemusel, olukorras, kus kõnealune isik esitab nõude, milles ta tugineb hooletusele tema eostamisel kasutatud kunstliku viljastamise meetodite kasutamisel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT 2012, L 351, lk 1).

Euroopa Liidu Nõukogu 14. novembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 4. septembri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-308/18: Hamas versus nõukogu

(kohtuasi C-833/19 P)

(2020/C 10/35)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: B. Driessen ja S. Van Overmeire)

Teine menetlusosaline: Hamas

Apellandi nõuded

Nõukogu palub Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-308/18;
- teha lõplik otsus käesoleva apellatsioonkaebuse esemeks olevates küsimustes, ja
- mõista esimese kohtuastme ja käesoleva apellatsioonimenetlusega seotud nõukogu kohtukulud välja hagejalt kohtuasjas T-308/18.

Väited ja peamised argumendid

Esiteks on nõukogu seisukohal, et Üldkohus rikkus õigusnorme, kui ta hindas kaheksandat tühistamisväidet, et „põhjendused on tõestatamata“, ja jõudis järeldusele, et vaidlustatud meetmete põhjendused oleks tulnud allkirjastada.

Teiseks heidab nõukogu Üldkohtule ette, et ta eksis, kui ei teinud järeldust, et Ameerika Ühendriikide ametiasutuste otsused kujutasid endast piisavat alust Hamasi kandmiseks vaidlustatud meetmetele lisatud loetellu.

Euroopa Kohtu üheksanda koja presidendi 24. juuni 2019. aasta määrus (Pesti Központi Kerületi Bírósági eelotsusetaotlus - Ungari) – PannonHitel Pénzügyi Zrt. versus WizzAir Hungary Légitársaság Kft.

(kohtuasi C-476/18) ⁽¹⁾

(2020/C 10/36)

Kohtumenetluse keel: ungari

Euroopa Kohtu üheksanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 352, 1.10.2018.

Euroopa Kohtu presidendi 21. juunil 2019 määrus (Sąd Najwyższy eelotsusetaotlus - Poola) – JA versus Skarb Państwa – Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, Prezes Rady Ministrów, Minister Sprawiedliwości, Minister Finansów

(kohtuasi C-745/18) ⁽¹⁾

(2020/C 10/37)

Kohtumenetluse keel: poola

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 164, 13.5.2019.

Euroopa Kohtu presidendi 25. juuni 2019. aasta määrus (Tribunal de grande instance de Paris' eelotsusetaotlus - Prantsusmaa) – Crédit Logement SA versus OE

(kohtuasi C-829/18) ⁽¹⁾

(2020/C 10/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Euroopa Kohtu president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 82, 4.3.2019.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 7. novembri 2019. aasta otsus – Campine ja Campine Recycling versus komisjon

(kohtuasi T-240/17) ⁽¹⁾

(Konkurents – Keelatud kokkulepped – Autode pliikude ringlussevõtu turg – ELTL artikli 101 rikkumise tuvastamise otsus – Trahvid – Ostuhind – Trahvide arvutamise meetodit käsitlevate suuniste punkt 37 – Põhjendamiskohustus – Kaitseõigused – Tõend rikkumise kohta – Mõiste „pidev või korduv rikkumine“ – Rikkumise kestus – Rikkumises osalemise katkemine – Eesmärgil põhinev konkurentsipiirang – Kergendavad asjaolud – Täielik pädevus)

(2020/C 10/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Campine NV (Beerse, Belgia) ja Campine Recycling NV (Beerse) (esindajad: advokaadid C. Verdonck, S. De Cock, Q. Silvestre ja B. Gielen)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. van Schaik, S. Baches Opi ja M. Farley)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue peamiselt tühistada komisjoni 8. veebruari 2017. aasta otsus C(2017) 900 final ELTL artikli 101 kohase menetluse kohta (juhtum AT.40018 – Autoakude ringlussevõtt) hagejaid puudutavas osas ja teise võimalusena tühistada või vähendada viimastele selle otsusega määratud trahvi suurust.

Resolutsioon

1. Tühistada komisjoni 8. veebruari 2017. aasta otsuse C(2017) 900 final ELTL artikli 101 kohase menetluse kohta (juhtum AT.40018 – Autoakude ringlussevõtt) artikkel 1 osas, milles viidatakse ajavahemikule 10. veebruar 2010 kuni 10. jaanuar 2011 ning ajavahemikule 4. aprill 2011 kuni 7. märts 2012, kuivõrd see puudutab Campine NV-d ja Campine Recycling NV-d.
2. Tühistada otsuse C(2017) 900 final artikkel 2 osas, milles Campinele ja Campine Recyclingule määratakse trahv summas 8 158 000 eurot.
3. Kinnitada Campinele ja Campine Recyclingule otsuse C(2017) 900 final artiklis 2 määratud trahvi lõplikuks summaks 4 275 648 eurot.
4. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
5. Jätta kaks kolmandikku Campine ja Campine Recyclingu kohtukuludest nende endi kanda.
6. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja kolmandik Campine ja Campine Recyclingu kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 202, 26.6.2017.

Üldkohtu 12. juuli 2019. aasta otsus – Ogrodnik versus EUIPO – Aviário Tropical (Tropical)**(kohtuasi T-276/17) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu kujutismärk Tropical – Varasem riigisisene sõnamärk TROPICAL – Suhteline keeldumispõhjus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 53 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 60 lõike 1 punkt a) – Kaupade sarnasus – Segiajamise tõenäosus – Kaubamärkide koosseksisteerimine)

(2020/C 10/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Tadeusz Ogrodnik (Chorzów, Poola) (esindajad: advokaadid A. von Mühlendahl ja H. Hartwig)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Ivanauskas)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Aviário Tropical, SA (Loures, Portugal)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 14. veebruari 2017. aasta otsuse (asi R 2125/2016-1) peale, mis käsitleb Aviário Tropicali ja T. Ogrodniku vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) esimese apellatsioonikoja 14. veebruari 2017. aasta otsus (asi R 2125/2016-1) niivõrd, kuivõrd apellatsioonikoda rahuldab selles kehtetuks tunnistamise taotluse seoses klassi 31 kuuluvate kaupadega „lindude, kahepaiksete ja roomajate kasvatamiseks vajaminevad tooted ja valmistised“ ja klassi 5 kuuluvate kaupadega „terraariumite veterinaarsed, terapeutilised, desinfektsiooni- ja hügieenitooted ning -valmistised“.
2. Jätta Aviário Tropical, SA kaebus EUIPO tühistamisosakonna 15. juuli 2013. aasta otsuse (nr 6029C) rahuldamata niivõrd, kuivõrd sellega soovitakse saavutada kaubamärgi TROPICAL tühistamine seoses klassi 31 kuuluvate kaupadega „lindude, kahepaiksete ja roomajate kasvatamiseks vajaminevad tooted ja valmistised“ ja klassi 5 kuuluvate kaupadega „terraariumite veterinaarsed, terapeutilised, desinfektsiooni- ja hügieenitooted ning -valmistised“.
3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Mõista T. Ogrodnikult välja pool EUIPO kohtukuludest ja jätta pool tema enda kohtukuludest T. Ogrodniku kanda.
5. Mõista EUIPO-lt välja pool T. Ogrodniku kohtukuludest ja jätta pool tema enda kohtukuludest EUIPO kanda.

⁽¹⁾ ELT C 213, 3.7.2017.

Üldkohtu 21. novembri 2019. aasta otsus – Bruno versus komisjon(kohtuasi T-241/18) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – Ajutised teenistujad – Pensioniskeemi kord – Lahkumistoetus – Maksed riigi või erapensioniskeemi alates teenistusse asumisest – Riiklikus skeemis varem omandatud pensioniõigused – Personaleeskirjade VIII lisa artikli 11 lõige 1 ja artikli 12 lõige 2 – Õigusvastasuse väide – Võrdne kohtlemine)

(2020/C 10/41)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Luigi Bruno (Woluwe-Saint-Pierre, Belgia) (esindaja: advokaat N. de Montigny)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Mongin ja R. Striani)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Parlament (esindajad: C. Gonzalez Argüelles, T. Lazian ja J. Van Pottelberge), Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: M. Bauer ja R. Meyer)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 4. juuli 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus maksta talle Euroopa Liidu ametnike personaleeskirjade VIII lisa artikli 12 lõikes 2 ette nähtud lahkumistoetust, ja teise võimalusena järgnev 18. jaanuari 2018. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja poolt nimetatud otsuse peale esitatud vaie.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Luigi Brunolt.
3. Jätta Euroopa Parlamendi ja Euroopa Liidu Nõukogu kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 231, 2.7.2018.

Üldkohtu 7. novembri 2019. aasta otsus – WN versus parlament(kohtuasi T-431/18) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus – Parlamendiliikmete registreeritud assistendid – Lepingu ennetähtaegne lõpetamine – Usaldussuhte katkemine – Kaitseõigused – Lepitusmenetlus – Ilmne hindamisviga – Sooline diskrimineerimine – Rasedus- ja sünnituspuhkus – Hoolitsemiskohustus)

(2020/C 10/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: WN (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Champetier)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: Í. Ní Riagáin Düro ja M. Windisch)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud hagi, milles palutakse esiteks tühistada parlamendi 28. septembri 2017. aasta otsus lõpetada hageja kui parlamendiliikme registreeritud assistendi leping ja teiseks hüvitada mittevaraline kahju, mis talle on parlamendi tegevuse tõttu väidetavalt tekkinud.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 319, 10.9.2018.

Üldkohtu 14. novembri 2019. aasta otsus – Neoperl versus EUIPO (neli täidetud auku korrapäraseid auke kujutaval pildil)

(kohtuasi T-669/18) (¹)

(Euroopa Liidu kaubamärk – Taotlus registreerida Euroopa Liidu kujutismärk, mis kujutab nelja täidetud auku korrapäraseid auke kujutaval pildil – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b)

(2020/C 10/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Neoperl AG (Reinach, Šveits) (esindajad: advokaadid H. Börjes Pestalozza ja G. Schultz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Hanf ja M. Fischer)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 10. septembri 2018. aasta otsuse (asi R 2059/2017-5) peale, mis käsitleb taotlust registreerida tähis, mis kujutab nelja täidetud auku korrapäraseid auke kujutaval pildil, ELi kaubamärgina.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Neoperl AG–lt.

(¹) ELT C 25, 21.1.2019.

Üldkohtu 20. novembri 2019. aasta otsus – Rezon versus EUIPO (imot.bg)**(kohtuasi T-101/19) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk – Euroopa Liidu kujutismärgi imot.bg taotlus – Absoluutne keeldumispõhjus – Eristusvõime puudumine – Kasutamise käigus omandatud eristusvõime puudumine – Määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b ja artikkel 3 – Põhjendamiskohustus – Määruse 2017/1001 artikli 94 lõike 1 esimene lause)

(2020/C 10/44)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Rezon OOD (Sofia, Bulgaaria) (esindaja: advokaat M. Yordanova-Harizanova)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: I. Stoycheva ja J. Crespo Carrillo)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 9. novembri 2018. aasta otsuse (asi R 999/2018-2) peale, mis käsitleb kujutismärgi imot.bg Eli kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Rezon OOD-lt.

⁽¹⁾ ELT C 131, 8.4.2019.

Üldkohtu 14. novembri 2019. aasta otsus – Société des produits Nestlé versus EUIPO – Jumbo Africa (vapikilbi taustale paigutatud inimsiluetti kujutis)**(kohtuasi T-149/19) ⁽¹⁾**

(Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Vapikilbi taustal inimsiluetti kujutava Euroopa Liidu kujutismärgi taotlus – Inimsiluetti kujutav Euroopa Liidu kujutismärk – Suhteline keeldumispõhjus – Segiajamise tõenäosuse puudumine – Määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b – Muutmispädevus)

(2020/C 10/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Šveits) (esindajad: advokaadid A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht ja C. Elkmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: M. Capostagno ja H. O'Neill)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Jumbo Africa, SL (L'Hospitalet de Llobregat, Hispaania)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 30. novembri 2018. aasta otsuse (asi R 876/2018-2) peale, mis käsitleb Jumbo Africa ja Société des produits Nestlé vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 30. novembri 2018. aasta otsus (asi R 876/2018-2).
2. Jätta Jumbo Africa, SL-i EUIPO-le esitatud kaebus rahuldamata.
3. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Société des produits Nestlé SA poolt Üldkohtu menetluse kantud kohtukulud.
4. Mõista Jumbo Africalt välja Société des produits Nestlé EUIPO apellatsioonikoja menetlusega seotud vältimatud kulud.
5. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

(¹) ELT C 155, 6.5.2019.

11. oktoobril 2019 esitatud hagi – Compass Overseas Holdings jt versus komisjon

(kohtuasi T-702/19)

(2020/C 10/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Compass Overseas Holdings Ltd (Chertsey, Ühendkuningriik), Compass Overseas Holdings No.2 Ltd (Chertsey), Hospitality Holdings Ltd (Chertsey) (esindajad: advokaadid A. von Bonin, O. Brouwer ja A. Pliego Selie)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada kostja 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 (final) riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea ning ei esitanud vaidlustatud otsuses piisavalt põhjendusi võrdlussüsteemi määratlemise kohta.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea ning ei esitanud piisavalt põhjendusi, kui liigitas väärtalt kontserni rahastamise maksuvabastuse erandiks võrdlussüsteemi tavapärasest toimimisest.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui leidis vaidlustatud otsuses, et kontserni rahastamise maksuvabastus diskrimineerib ettevõtjaid.
4. Neljas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kui järeldas, et kontserni rahastamise maksuvabastus ei ole põhjendatav võrdlussüsteemi olemuse või üldise ülesehitusega.

16. oktoobril 2019 esitatud hagi – Micro Focus International jt versus komisjon

(kohtuasi T-706/19)

(2020/C 10/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Micro Focus International plc (Newbury, Ühendkuningriik), Micro Focus International Holdings Ltd (Dublin, Iirimaa) ja Micro Focus Midco Ltd (Newbury) (esindajad: *solicitor* J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas kostja 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 (final) riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on väärtalt kohaldanud ELTL artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlussüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlussüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt CFC-de korda ennast.

2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus CFC korra analüüsi suhtes vääralt seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Ühendkuningriigi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud säted)) osa 9A 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.
4. Neljas väide, et 75 % maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et selliste CFC-de maksustamine, mis vastavad kategooriana nimetatud 9. peatükis sätestatud maksuvabastuse tingimustele, rikub hagejate asutamisvabadust, mis on ette nähtud ELTL artiklis 49.
6. Kuues väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
7. Seitsmes väide, et komisjoni otsus ei ole kooskõlas EL üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimiskeelu või võrdse kohtlemise põhimõte.
8. Kaheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164 ⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatuult neile sätetele.
9. Üheksas väide, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel õigusnormi, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjenduses 176, et abisaajate kategooria on olemas (seal hulgas hagejad) ning et nad (hagejad) on saanud abi, mis tuleb vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 1 alusel tagastada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

17. oktoobril 2019 esitatud hagi – Bujar versus komisjon

(kohtuasi T-708/19)

(2020/C 10/48)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Marcin Bujar (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (esindaja: advokaat R. Wardyn)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada komisjoni 20. detsembri 2018. aasta otsus ja

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on personalieeskirjade VIII lisa artikli 11 lõiget 2 ja üldiste rakendussätete artikli 7 lõiget 1:
 - ülekantavate pensioniõigusliku staaži aastate arvutamisel tuleb lähtuda tegelikult üle kantud kapitalist pärast ülekande tegemise kuupäeva ja tegeliku ülekandekuupäeva vahelist kapitalikasvu näitava summa mahaarvamist;
 - individuaalsete maksete haldamise ja maksmise amet lähtus ülekantavate pensioniõiguste arvutamisel ekslikult summast, mille riigisisene haldusorgan esitas esialgses otsuses, samas kui tegeliku ülekantud summa puhul võeti arvesse ülekande tegemise kuupäeva ja tegeliku ülekandekuupäeva vahelist kapitalikasvu, ja: pensioniõiguste ümberarvutamine riigisisese haldusorgani poolt; kapitalikasv ülekandetaotlusele eelnenud ajal.
2. Teine väide, et liit on alusetult rikastunud:
 - ülekantavate pensioniõigusliku staaži aastate arvutamine esialgse summa alusel, mis arvutati ümber ja mis ei vastanud üksnes kapitalikasvule ülekande tegemise kuupäeva ja tegeliku ülekandekuupäeva vahel, tõi kaasa liidu alusetu rikastumise.

17. oktoobril 2019 esitatud hagi – Sthree ja Sthree Overseas Holdings versus komisjon**(kohtuasi T-710/19)**

(2020/C 10/49)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Sthree plc (London, Ühendkuningriik) ja Sthree Overseas Holdings Ltd (London) (esindajad: *solicitor* J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas kostja 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt kohaldanud ELTL artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlussüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlussüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt CFC-de korda ennast.

2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus CFC korra analüüsi suhtes vääralt seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Ühendkuningriigi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud sätet)) osa 9A 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.
4. Neljas väide, et 75 % maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et selliste CFC-de maksustamine, mis vastavad kategooriana nimetatud 9. peatükis sätestatud maksuvabastuse tingimustele, rikub hagejate asutamisevabadust, mis on ette nähtud ELTL artiklis 49.
6. Kuues väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
7. Seitsmes väide, et komisjoni otsus ei ole kooskõlas EL üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimiskeelu või võrdse kohtlemise põhimõte.
8. Kaheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatult neile sätetele.

(¹) Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

17. oktoobril 2019 esitatud hagi – SSP Group ja SSP Financing versus komisjon

(kohtuasi T-711/19)

(2020/C 10/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: SSP Group plc (London, Ühendkuningriik) ja SSP Financing Ltd (London) (esindajad: *solicitor* J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas kostja 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kümme väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt kohaldanud ELTL artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlussüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlussüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt CFC-de korda ennast.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus CFC korra analüüsi suhtes väärale seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Ühendkuningriigi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud säted)) osa 9A 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.
4. Neljas väide, et täielik maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371IB alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et 75 % maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
6. Kuues väide, et selliste CFC-de maksustamine, mis vastavad kategooriana nimetatud 9. peatükis sätestatud maksuvabastuse tingimustele, rikub hagejate asutamisevabadust, mis on ette nähtud ELTL artiklis 49.
7. Seitsmes väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
8. Kaheksas väide, et komisjoni otsus ei ole kooskõlas EL üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimiskeelu või võrdse kohtlemise põhimõte.
9. Üheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatult neile sätetele.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel õigusnormi, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjenduses 176, et abisaajate kategooria on olemas (seal hulgas hagejad) ning et nad (hagejad) on saanud abi, mis tuleb vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 1 alusel tagastada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

17. oktoobril 2019 esitatud hagi – Hikma Pharmaceuticals ja Hikma Pharmaceuticals International versus komisjon

(kohtuasi T-712/19)

(2020/C 10/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Hikma Pharmaceuticals plc (London, Ühendkuningriik) ja Hikma Pharmaceuticals International Ltd (London) (esindajad: solicitor J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas kostja 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kümme väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt kohaldanud ETL artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlussüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlussüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt CFC-de korda ennast.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ETL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus CFC korra analüüsi suhtes väärale seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Ühendkuningriigi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud säted)) osa 9A 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ETL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.
4. Neljas väide, et täielik maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371IB alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et 75 % maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
6. Kuues väide, et selliste CFC-de maksustamine, mis vastavad kategooriana nimetatud 9. peatükis sätestatud maksuvabastuse tingimustele, rikub hagejate asutamisevabadust, mis on ette nähtud ETL artiklis 49.
7. Seitsmes väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
8. Kaheksas väide, et, komisjoni otsus ei ole kooskõlas EL üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimiskeelu või võrdse kohtlemise põhimõte.
9. Üheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatu neile sätetele.
10. Kümnes väide, et komisjon on rikkunud ETL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel õigusnormi, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjenduses 176, et abisaajate kategooria on olemas (seal hulgas hagejad) ning et nad (hagejad) on saanud abi, mis tuleb vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 1 alusel tagastada.

(¹) Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

17. oktoobril 2019 esitatud hagi – Cobham ja Lockman Investments versus komisjon**(kohtuasi T-713/19)**

(2020/C 10/52)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Cobham plc (Wimborne, Ühendkuningriik) ja Lockman Investments Ltd (Wimborne) (esindajad: *solicitor* J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas kostja 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt kohaldanud ETL artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlussüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlussüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt CFC-de korda ennast.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ETL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus CFC korra analüüsi suhtes väärale seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Ühendkuningriigi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud sätet)) osa 9A 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ETL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.
4. Neljas väide, et täielik maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371IB alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et selliste CFC-de maksustamine, mis vastavad kategooriana nimetatud 9. peatükis sätestatud maksuvabastuse tingimustele, rikub hagejate asutamisevabadust, mis on ette nähtud ETL artiklis 49.
6. Kuues väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
7. Seitsmes väide, et komisjoni otsus ei ole kooskõlas EL üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimiskeelu või võrdse kohtlemise põhimõte.

8. Kaheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164 ⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatult neile sätetele.
9. Üheksas väide, et komisjon on rikkunud ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel õigusnormi, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjenduses 176, et abisaajate kategooria on olemas (seal hulgas hagejad) ning et nad (hagejad) on saanud abi, mis tuleb vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 1 alusel tagastada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

18. oktoobril 2019 esitatud hagi – Smiths Group ja Siti 1 versus komisjon

(kohtuasi T-714/19)

(2020/C 10/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Smiths Group plc (London, Ühendkuningriik) ja Siti 1 Ltd (London) (esindajad: *solicitor* J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas kostja 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt kohaldanud ELTL artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlussüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlussüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt CFC-de korda ennast.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus CFC korra analüüsi suhtes väärale seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Ühendkuningriigi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud säted)) osa 9A 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.

4. Neljas väide, et 75 % maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et selliste CFC-de maksustamine, mis vastavad kategooriana nimetatud 9. peatükis sätestatud maksuvabastuse tingimustele, rikub hagejate asutamisevabadust, mis on ette nähtud ETLT artiklis 49.
6. Kuues väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
7. Seitsmes väide, et komisjoni otsus ei ole kooskõlas EL õiguse üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimiskeelu või võrdse kohtlemise põhimõtte.
8. Kaheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164 ⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatu neile sätetele.
9. Üheksas väide, et komisjon on rikkunud ETLT artikli 107 lõike 1 kohaldamisel õigusnormi, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjenduses 176, et abisaajate kategooria on olemas (seal hulgas hagejad) ning et nad (hagejad) on saanud abi, mis tuleb vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 1 alusel tagastada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

22. oktoobril 2019 esitatud hagi – Interpipe Niko Tube ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant versus komisjon

(kohtuasi T-716/19)

(2020/C 10/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Interpipe Niko Tube OOO (Nikopol, Ukraina) ja Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant PAO (Dnipro, Ukraina) (esindaja: advokaat B. Servais)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 1. augusti 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1295, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) 2018/1469, millega kehtestatakse pärast määruse (EL) 2016/1036 artikli 11 lõike 3 kohast osalist vahepealset läbivaatamist lõplik dumpinguvastane tollimaks teatavate Venemaalt ja Ukrainast pärit rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad neli väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus määruse (EL) 2016/1036 (edaspidi „algmäärus“) ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 3 esimest lõiku, artikli 2 lõike 4 esimest lõiku, artikli 2 lõike 6 esimest lauset ja artikli 9 lõiget 4 ning WTO dumpinguvastase lepingu artikli 2.2.2 esimest lauset, lisades dumpingumarginaalide arvutamisse müügi-, üld- ja halduskulud, mis hagejatel tekkisid seoses müügiga nendega seotud kodumaisele müüjale.
2. Teine väide, et komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui arvas hagejate ekspordihinnast maha summa, mis vastas seotud müüja müügi-, üld- ja halduskuludele, ning sõltumatu importija mõttelise kasumi, et teha kohandus vastavalt algmääruse artikli 2 lõike 10 punktile i ja artikli 2 lõike 10 esimesele lõigule.
3. Kolmas väide, et komisjon rikkus algmääruse artikli 11 lõiget 9 ja arvutas hagejate dumpingumarginaali ebaseaduslikult, kui kohaldas hagejate normaalväärtuse ja ekspordihinna kindlaksmääramisel erinevat metodoloogiat, võrreldes metodoloogiaga, mida ta kohaldas varasemas uurimises, mis tulemusel kehtestati vaidlusalune meede.
4. Neljas väide, et komisjon rikkus hagejate kaitseõigusi, kuna teine täiendav avalikustamine, mis leidis aset samal kuupäeval, mil avaldati vaidlustatud määrus, sisaldab uusi faktilisi asjaolusid, mille kohta hagejatele märkuste esitamiseks võimalust ei antud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2019, L 176, lk 21).

24. oktoobril 2019 esitatud hagi – Associated British Foods jt versus komisjon

(kohtuasi T-717/19)

(2020/C 10/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Associated British Foods plc (London, Ühendkuningriik) ja veel 5 hagejat (esindajad: *solicitor* J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas kostja 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt kohaldanud ELTL artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlussüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlussüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt CFC-de korda ennast.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus CFC korra analüüsi suhtes väärale seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Ühendkuningriigi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud säted)) osa 9A 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ELTL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.
4. Neljas väide, et 75 % maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvis 371IE ette nähtud „kattuva intressi“ erand on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
6. Kuues väide, et selliste CFC-de maksustamine, mis vastavad kategooriana nimetatud 9. peatükis sätestatud maksuvabastuse tingimustele, rikub hagejate asutamisevabadust, mis on ette nähtud ELTL artiklis 49.
7. Seitsmes väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
8. Kaheksas väide, et komisjoni otsus ei ole kooskõlas EL õiguse üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimiskeelu või võrdse kohtlemise põhimõte.
9. Üheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164 ⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatult neile sätetele.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

23. oktoobril 2019 esitatud hagi – The Weir Group jt versus komisjon

(kohtuasi T-718/19)

(2020/C 10/56)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: The Weir Group plc (Glasgow, Ühendkuningriik), TWG Investments (No.3) Ltd (Glasgow) ja TWG Investments (No.4) Ltd (Glasgow) (esindajad: *solicitor* J. Lesar ja K. Beal, QC)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada hagejaid puudutavas osas kostja 2. aprilli 2019. aasta otsus C(2019) 2526 riigiabi SA.44896 kohta, mida Ühendkuningriik rakendas seoses välismaiste kontrollitavate äriühingute (edaspidi „CFC“) kontserni rahastamise maksuvabastusega;
- mõista hagejate kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon on vääralt kohaldanud ETL artikli 107 lõiget 1 ja/või on maksustamiskorra analüüsimiseks teinud võrdlussüsteemi valikus ilmse hindamisvea. Komisjon oleks pidanud võrdlussüsteemina käsitama Ühendkuningriigi äriühingute maksustamise korda, mitte pelgalt CFC-de korda ennast.
2. Teine väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ETL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel ja/või on teinud ilmse hindamisvea, kuna asus CFC korra analüüsi suhtes väärale seisukohale. Komisjon käsitles vaidlustatud otsuse põhjendustes 124–126 Ühendkuningriigi Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (2010. aasta maksuseadus (rahvusvahelised ja muud säted)) osa 9A 9. peatüki sätteid vääralt kui üht erandi vormi selle seaduse 5. peatükis ette nähtud üldisest maksustamiskorrast.
3. Kolmas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi ETL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjendustes 127–151, et valikulisuse kriteerium oli täidetud, mistõttu käsitleti faktiliselt ja õiguslikult sarnases olukorras olevaid ettevõtjaid erinevalt.
4. Neljas väide, et 75 % maksuvabastus Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 paragrahvi 371ID alusel on põhjendatud maksusüsteemi olemuse ja üldise ülesehitusega.
5. Viies väide, et selliste CFC-de maksustamine, mis vastavad kategooriana nimetatud 9. peatükis sätestatud maksuvabastuse tingimustele, rikub hagejate asutamisevabadust, mis on ette nähtud ETL artiklis 49.
6. Kuues väide, et 75 % maksuvabastuse ja kindla suhtarvu küsimuse hindamisel on tehtud ilmne hindamisviga.
7. Seitsmes väide, et komisjoni otsus ei ole kooskõlas EL õiguse üldpõhimõtetega nagu diskrimineerimiskeelu või võrdse kohtlemise põhimõte.
8. Kaheksas väide, et komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas analoogia alusel nõukogu direktiivi (EL) 2016/1164⁽¹⁾, mis ei olnud kohaldatav *ratione temporis*, sätteid või tugines põhjendamatult neile sätetele.
9. Üheksas väide, et komisjon on rikkunud ETL artikli 107 lõike 1 kohaldamisel õigusnormi, kui leidis vaidlustatud otsuse põhjenduses 176, et abisaajate kategooria on olemas (seal hulgas hagejad) ning et nad (hagejad) on saanud abi, mis tuleb vaidlustatud otsuse artikli 2 lõike 1 alusel tagastada.

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuli 2016. aasta direktiiv (EL) 2016/1164, millega nähakse ette siseturu toimimist otseselt mõjutavate maksustamise vältimise viiside vastased eeskirjad (ELT 2016, L 193, lk 1).

4. novembril 2019 esitatud hagi – Clouds Sky versus EUIPO – The Cloud Networks (Wi-Fi Powered by The Cloud)**(kohtuasi T-738/19)**

(2020/C 10/57)

*Hagiavalduse keel: inglise***Pooled***Hageja:* Clouds Sky GmbH (Köln, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Weil)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses:* The Cloud Networks Ltd (London, Ühendkuningriik)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusaluse kaubamärgi omanik:* apellatsioonikoja menetluse teine pool*Vaidlusalune kaubamärk:* ELi kujutismärk Wi-Fi Powered by The Cloud – ELi kaubamärk nr 9 436 817*Menetlus EUIPOs:* kehtetuks tunnistamise menetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO viienda apellatsioonikoja 2. septembri 2019. aasta otsus asjas R 696/2019-5**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- muuta vaidlustatud otsust;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
 - Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 2 rikkumine.
-

5. novembril 2019 esitatud hagi – Methanol Holdings (Trinidad) versus komisjon**(kohtuasi T-744/19)**

(2020/C 10/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Methanol Holdings (Trinidad) Ltd (Couva, Trinidad ja Tobago) (esindajad: advokaadid B. Servais ja V. Crochet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas komisjoni 8. oktoobri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1688, millega kehtestatakse Venemaalt, Trinidadist ja Tobagost ning Ameerika Ühendriikidest pärit uurea ja ammooniumnitraadi segude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks;
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, nimelt et komisjoni meetodid hinna allalöömise marginaali ja madalama hinnaga müügi marginaali kindlaksmääramisel rikub alusmääruse artikli 1 lõiget 1, artikli 3 lõikeid 1, 2, 3, 5–8 ja artikli 9 lõiget 4, Üldkohtu ja WTO kohtupraktikat ning õiglase võrdluse põhimõtet, kuna ta jättis hinna allalöömise marginaali ja madalama hinnaga müügi marginaali arvutamisel võrdlemata impordihindu liidu tööstuses toodetud sarnase toote hinnaga samal asjakohasel kaubansusstandardil.

Sisuliselt väidab hageja esiteks, et Trinidadist ja Tobagost pärit uurea ja ammooniumnitraadi segude impordihinna kindlaksmääramine hinna allalöömise marginaali ja madalama hinnaga müügi marginaali arvutamiseks alusmääruse artikli 2 lõike 9 analoogia alusel kohaldamisel rikub alusmääruse artikli 3 lõiget 1, ning seda, et kasutades seda konstrueeritud hinda hinna allalöömise marginaali ja madalama hinnaga müügi marginaali kindlaksmääramisel, jättis komisjon võrdlemata hindu samal asjakohasel kaubansusstandardil, rikkudes alusmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5–8 ja sellestu tulenevalt ka alusmääruse artikli 9 lõiget 4, Euroopa Kohtu ja WTO kohtupraktikat ning õiglase võrdluse põhimõtet.

14. novembril 2019 esitatud hagi – Body Attack Sports Nutrition versus EUIPO – Sakkari (Sakkattack)**(kohtuasi T-788/19)**

(2020/C 10/59)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Body Attack Sports Nutrition GmbH & Co. KG (Hamburg, Saksamaa) (esindaja: advokaat S. Labesius)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Maria Sakkari (Nikosia, Küpros)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärgi Sakkattack taotlus – registreerimistaotlus nr 16 603 318

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 26. augusti 2019. aasta otsus asjas R 2562/2018-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine;
- komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2018/625 artikli 37 lõike 1 rikkumine;
- võrdse kohtlemise põhimõtte ja hea halduse põhimõtte rikkumine;
- Euroopa parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 94 lõike 1 punkti 1 rikkumine.

13. novembril 2019 esitatud hagi – Novolipetsk Steel versus komisjon

(kohtuasi T-790/19)

(2020/C 10/60)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Novolipetsk Steel PAO (Lipetsk, Venemaa) (esindajad: advokaadid P. Vander Schueren ja E. Gergondet)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas komisjoni rakendusmääruse (EL) 2019/1382 (¹) artikkel 1;
- jätta kooskõlas ELTL artikli 264 teise lõiguga kehtima vaidlustatud määruse tagajärjed, kuni kostja võtab vastu meetmed Üldkohtu otsuse täitmiseks;
- mõista käesoleva menetlusega seotud hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et kostja pädevusse ei kuulunud erineva suurusega dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamine, mis olenesid sellest, kas vastavalt kaitsemeetmetele kehtivad kontingendid olid ära kasutatud, ning sellega on ta rikkunud määruse (EL) 2015/477 („ühismõju määrus“) ⁽²⁾ artikli 1 lõiget 1 ja määruse (EL) 2016/1036 („dumpinguvastane alusmäärus“) ⁽³⁾ artikli 9 lõiget 5.
2. Teine väide, et kostja tegi ilmse hindamisvea ning rikkus seeläbi ühismõju määruse artikli 1 lõiget 1 ja dumpinguvastase alusmääruse artikli 9 lõiget 5, kui ta muudab dumpinguvastaseid meetmeid alles pärast seda, kui vastavalt kaitsemeetmetele kehtivad kontingendid on ära kasutatud.

⁽¹⁾ Komisjoni 2. septembri 2019. aasta rakendusmäärus (EL) 2019/1382, millega muudetakse teatavaid määrusi, millega kehtestatakse dumpinguvõi subsiidiumivastased meetmed kaitsemeetmete kohaldamisalasse kuuluvate teatavate terasetoodete suhtes (ELT L 227, 3.9.2019, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2015. aasta määrus (EL) 2015/477 meetmete kohta, mida liit võib kohaldada seoses dumpinguvõi subsiidiumivastaste meetmete ja kaitsemeetmete ühismõjuga (ELT L 83, 27.3.2015, lk 11).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määrus (EL) 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT L 176, 30.6.2016, lk 21).

11. novembril 2019 esitatud hagi – Agepha Pharma versus EUIPO - Apogepha Arzneimittel (AGEPHA)

(kohtuasi T-792/19)

(2020/C 10/61)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Agepha Pharma s.r.o. (Senec, Slovakkia) (esindaja: advokaat D. Göbel)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Apogepha Arzneimittel GmbH (Dresden, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi AGEPHA taotlus – registreerimistaotlus nr 7 007 909

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 26. augusti 2019. aasta otsus asjas R 386/2019-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta vaidlustatud otsust ja jätta vastulause rahuldamata;
- teise võimalusena tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud ja teise apellatsioonikoja menetluses tekkinud kulud välja EUIPO-lt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas.

Väited

- Nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 42 lõike 2 rikkumine.
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

15. novembril 2019 esitatud hagi – Tirreno Power versus komisjon**(kohtuasi T-793/19)**

(2020/C 10/62)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hageja: Tirreno Power SpA (Rooma, Itaalia) (esindajad: advokaadid A. Clarizia, T. Ferrario, M. Vasari, P. Ziotti ja M. Pagliarulo)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus, millega komisjon otsustas, et ta ei esita vastuväiteid meetmele „Piisavate ressursside kättesaadavusega seotud tasustamismehhanismi muutmine. Keskkonnanõuete kehtestamine“, riigiabi SA.53821 (2019/N);
- mõista hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub oma hagiavalduses tühistada 14. juuni 2019. aasta otsus C(2019) 4509, millega Euroopa Komisjon, kellele Itaalia riik oli teatanud elektrienergia tootmisvõimsuse kättesaadavusega seotud tasustamismehhanismi (võimsusturg) – mis on heaks kiidetud 7. veebruari 2018. aasta otsusega C(2018) 617 ja mida ei ole veel rakendatud – muutmise, otsustas, et ta ei esita vastuväiteid uuele meetmele, millest on teatatud, leides, et see on ELTL artikli 107 lõike 3 punkti c kohaselt siseturuga kokkusobiv, ja jättes varem heaks kiidetud meetme muudatused nõuetekohaselt hindamata.

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud hageja menetluslikke õigusi, mis tulenevad ELTL artikli 108 lõikest 2, kuna tal ei palutud esitada ametliku uurimismenetluse käigus, mida käesoleval juhul ei algatatudki, seisukohti kavatsuse kohta laiendada võimsusturul osalejate ringi, arvates mõiste „uus võimsus“ sisu hulka uute tootmisüksuste kõrval, kellele on juba väljastatud kõik rajatiste ehitamiseks ja käitamiseks vajalikud load, ka uued tootmisüksused, kelle suhtes nende dokumentide väljastamisega seotud haldusmenetlusi on üksnes alustatud.
 - Sellega seoses väidab hageja, et otsus on seega vastu võetud ilmselgelt puuduliku uurimise tulemusena ja on vastuolus proportsionaalsuse põhimõttega, kuna komisjon ei ole nõuetekohaselt hinnanud tagajärgi, mis kaasnevad olemasolevate rajatiste tegevuse kohta 2018. aastal heaks kiidetud kava muutmisega.

2. Teine väide, et õigusakt on vastu võetud puuduliku uurimise tulemusena ja selle põhjendused on puudulikud.
- Sellega seoses väidab hageja, et komisjon jättis teatatud regulatsiooni läbi vaatamata muudes aspektides, millega muudeti varem heaks kiidetud kava, kusjuures need aspektid mõjutavad meetet oluliselt ja võivad märkimisväärselt mõjutada võimsusturul osalevate ettevõtjate tegevust.

15. novembril 2019 esitatud hagi – Set versus komisjon

(kohtuasi T-794/19)

(2020/C 10/63)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Set SpA (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid: N. Aicardi, T. Ferrario ja M. Vasari)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus, millega komisjon otsustas, et ta ei esita vastuväiteid meetmele „Piisavate ressursside kättesaadavusega seotud tasustamismehhanismi muutmine. Keskkonnanõuete kehtestamine“, riigiabi SA.53821 (2019/N);
- mõista hageja kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja ühe väite, mille kohaselt on rikutud ELTL artikli 108 lõiget 2, arvestades määruse (EL) 2015/1589⁽¹⁾ artikleid 4 ja 6, kus on sätestatud üksikasjalikud eeskirjad ametliku uurimismenetluse läbiviimiseks, mille käigus komisjon kontrollib, kas meede, millest on teatatud, on siseturuga kokkusobiv.

- Sellega seoses juhib hageja tähelepanu teatavatele aspektidele ja tagajärgedele, mis kaasnevad võimsusturu avamisega uutele tootmisüksustele, kellele ei ole väljastatud luba, mida aga komisjon ei ole nõuetekohaselt hinnanud, ning ta toob esile, et on muudetud kehtivate eeskirjade muid aspekte, mida komisjon siiski ei ole uurinud või mille kohta ta on andnud eksliku hinnangu.

⁽¹⁾ Nõukogu 13. juuli 2015. aasta määrus (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9).

19. novembril 2019 esitatud hagi – HB versus komisjon**(kohtuasi T-795/19)**

(2020/C 10/64)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled***Hageja:* HB (esindajad: advokaadid M. Vandenbussche ja L. Levi)*Kostja:* Euroopa Komisjon**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

selle tulemusena:

- tühistada komisjoni 15. oktoobri 2019. aasta otsus, millega anti korraldus vähendada hanke CARDS/2008/166-429 summat 1 199 125 eurolt 0 (nullile) eurole ja nõuda sisse kõik maksed summas 1 197 055,86 eurot, mis selle hanke raames tehti;
- anda korraldus tagastada kõik summad, mille komisjon võis selle otsuse alusel sisse nõuda, ning tasuda viivitusintressi Euroopa Keskpanga määraga, mida suurendatakse 7 protsendipunkti võrra;
- anda korraldus tasuda viimane arve, mille hageja väljastas ja mille summa on 437 649,39 eurot, ning lisaks viivitusintressi Euroopa Keskpanga määraga, mida suurendatakse 7 protsendipunkti võrra, samuti vabastada pangagarantii ja hüvitada selle liiga hilja vabastamise tõttu kantud varaline kahju;
- anda korraldus tasuda hüvitist sümboolses summas üks euro, mis kuulub korrigeerimisele;
- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon ei olnud pädev vaidlustatud otsust tegema, sest sellel otsusel puudub õiguslik alus, ja on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet. Hageja kinnitab selles küsimuses, et komisjon ei olnud pädev tegema vaidlustatud otsust, mis on täitedokument selle nõude sissenõudmisel, mis komisjon väidab endal tema suhtes olevat, ning seda seepärast, et puudub kohtualluvusklausel, mille järgi on vaidlustes, milles nad on pooled lepingutega seotud asjades, pädevad liidu kohtud.
2. Teine väide, et väidetav nõue on aegunud ning et igal juhul on rikutud mõistliku aja nõuet, nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT 2002, L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74) (edaspidi „2002. aasta finantsmäärus“) artikli 73a lõiget 1, õigust heale haldusele niisugusena, nagu see on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41, ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) artiklit 6. Hageja sõnul on nõue, mille komisjon väidab endal tema suhtes olevat, aegunud, sest on möödunud 2002. aasta finantsmääruse artiklis 73a ette nähtud viieaastane tähtaeg. Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT 2002, L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 145) (edaspidi „2002. aasta rakenduseeskirjad“), artikli 85b lõige 4, mis käsitleb aegumistähtaaja katkestavaid põhjuseid, ei saa lisaks anda tulemusi. Kõikidel juhtudel ja isegi kui aegumistähtaaja katkemine oli õiguspärane, on vaidlustatud otsuse ja sellele otsusele lisatud võlateate vastuvõtmiseks kulunud aeg ilmselgelt ebamõistlik ning sellega on rikutud põhiõiguste harta artiklit 41 ja EIÕK artikli 6 lõiget 1 (sest selles on sätestatud põhiõigus, mis kujutab endast ka õiguse üldpõhimõtet).

3. Kolmas väide, et on rikutud tribunal de première instance de Bruxelles'i (Brüsseli esimese astme kohus, Belgia) 5. oktoobri 2017. aasta otsust ja põhimõtet, et haldusasja menetlemine tuleb kriminaalasja lahendamise ajaks peatada. Hageja väidab, et komisjonile on siduv 5. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus, mille tegi Belgia kriminaalkohus, kes tunnistas kriminaalmenetluse lubamatuks, sest puudub teave, mis süüks pandavaid faktilisi asjaolusid tõendaks. Komisjonile, kes oli muide esitanud kriminaalkohtule tsiviilhagi ja otsustas enne sissenõudmisotsuse tegemist oodata Belgias poolelioleva menetluse tulemust, on see tulemus siduv ja seda vaatamata sellele, et Belgia kohtu otsus ei ole komisjoni suhtes jõustunud kohtuotsus.
4. Neljas väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud ilmseid hindamisvigu. Hageja arvab, et talle ette heidetavad faktilised asjaolud ei ole ilmselgelt tõendatud ning et mingeid rikkumisi ei ole ilmselgelt toime pandud, ammugi veel tõsisemaid rikkumisi. Vaidlustatud otsus põhineb kahel OLAFi aruandel. Kostja etteheiteid ei ole aga tõendatud.
5. Viies väide, et on rikutud juhiseid pakkujatele ja 2002. aasta finantsmääruse artiklit 103. Hageja leiab, et ükski kostja etteheidetest hagejale ei puuduta seda, et hageja sai konfidentsiaalset teavet, sõlmis ebaseadusliku kokkuleppe ühe konkurendiga, mõjutas hindamiskomiteed või hankijat pakkumuste läbivaatamisel, selgitamisel, hindamisel või võrdlemisel. Seega ei ole täidetud ei 2002. aasta finantsmääruse artiklis 103 ega pakkujatele mõeldud juhiste artikli 13 punktis a sätestatud tingimused.
6. Kuues väide, et on rikutud kaitseõigusi sellega, et eirati hageja õigust olla ära kuulatud.
7. Seitsmes väide, et on rikutud hea halduse põhimõtet, lepingute heauskse täitmise põhimõtet ja „õiguse kuritarvitamise“ keelu põhimõtet. Hageja väidab selles küsimuses, et komisjon ei tegutsenud ei hoolikalt ega erapooletult.
8. Kaheksas väide, et 2002. aasta finantsmääruse artikkel 103 on õigusvastane ning et selle artikliga on eiratud alusetu rikastumise keelu üldpõhimõtet. 2002. aasta finantsmääruse artikkel 103 annab institutsioonile võimaluse nõuda sisse kõik summad, mis maksti välja kogu lepingu täitmise perioodi jooksul, isegi kui lepingupartner täitis selle lepingu täielikult. 2002. aasta finantsmääruse artikkel 103 tähendab, et institutsioon saab seega kasutada kõiki lepingupartneri osutatud teenuseid, ilma et viimasele tuleks teha mingit makset. Artikkel 103 tuleb tunnistada õigusvastaseks, sest see lubab institutsioonil oma vara alusetult lepingupartneri arvel suurendada.
9. Üheksas, teise võimalusena esitatud väide, et on rikutud 2002. aasta finantsmääruse artiklit 103 ja proportsionaalsuse põhimõtet. Hageja sõnul peab institutsioon oma hindamisõigust kasutama vastavalt 2002. aasta finantsmääruse artiklile 103. See tähendab, et komisjon ei saa kohaldada mitut karistust, sest artiklis 103 on toodud karistuste loetelu, mis ei ole kumuleeruvad. Lisaks tuleb seda hindamisõigust kasutada, järgides proportsionaalsuse põhimõtet, st institutsioon peab veenduma, et tema otsus on proportsionaalne asjaomase rikkumise raskusastmega. See proportsionaalsuskohustus kujutab endast heausksuse põhimõtte väljendust ja seda viimast tuleb lepingute täitmisel järgida. Käsitletaval juhul see aga nii ei olnud.

19. novembril 2019 esitatud hagi – HB versus komisjon

(kohtuasi T-796/19)

(2020/C 10/65)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: HB (esindajad: advokaadid M. Vandenbussche ja L. Levi)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

selle tulemusena:

- tühistada komisjoni 15. oktoobri 2019. aasta otsus, millega anti korraldus vähendada hanke TACIS/2006/101-510 summat 4 410 000 eurolt 0 (nullile) eurole ja nõuda sisse kõik maksed summas 4 241 507 eurot, mis selle hanke raames tehti;
- anda korraldus tagastada kõik summad, mille komisjon võis selle otsuse alusel sisse nõuda, ning tasuda viivitusintressi Euroopa Keskpanka määraga, mida suurendatakse 7 protsendipunkti võrra;
- anda korraldus tasuda hüvitist sümboolses summas üks euro, mis kuulub korrigeerimisele;
- mõista kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon ei olnud pädev vaidlustatud otsust tegema, sest sellel otsusel puudub õiguslik alus, ja on rikutud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet. Hageja kinnitab selles küsimuses, et komisjon ei olnud pädev tegema vaidlustatud otsust, mis on täitedokument selle nõude sissenõudmisel, mis komisjon väidab endal tema suhtes olevat, ning seda seepärast, et puudub kohtualluvusklausel, mille järgi on vaidlustes, milles nad on pooled lepingutega seotud asjades, pädevad liidu kohtud.
2. Teine väide, et väidetav nõue on aegunud ning et igal juhul on rikutud mõistliku aja nõuet, nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT 2002, L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74) (edaspidi „2002. aasta finantsmäärus“) artikli 73a lõiget 1, õigust heale haldusele niisugusena, nagu see on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41, ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) artiklit 6. Hageja sõnul on nõue, mille komisjon väidab endal tema suhtes olevat, aegunud, sest on möödunud 2002. aasta finantsmääruse artiklis 73a ette nähtud viieaastane tähtaeg. Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust käsitleva nõukogu määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT 2002, L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 145) (edaspidi „2002. aasta rakendusmäärus“), artikli 85b lõige 4, mis käsitleb aegumistähtaaja katkestavaid põhjuseid, ei saa lisaks anda tulemusi. Kõikidel juhtudel ja isegi kui aegumistähtaaja katkemine oli õiguspärane, on vaidlustatud otsuse ja sellele otsusele lisatud võlateate vastuvõtmiseks kulunud aeg ilmselgelt ebamõistlik ning sellega on rikutud põhiõiguste harta artiklit 41 ja EIÕK artikli 6 lõiget 1 (sest selles on sätestatud põhiõigus, mis kujutab endast ka õiguse üldpõhimõtet).
3. Kolmas väide, et on rikutud tribunal de première instance de Bruxelles'i (Brüsseli esimese astme kohus, Belgia) 5. oktoobri 2017. aasta otsust ja põhimõtet, et haldusasja menetlemine tuleb kriminaalasja lahendamise ajaks peatada. Hageja väidab, et komisjonile on siduv 5. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus, mille tegi Belgia kriminaalkohus, kes tunnistas kriminaalmenetluse lubamatuks, sest puudub teave, mis süüks pandavaid faktilisi asjaolusid tõendaks. Komisjonile, kes oli muide esitanud kriminaalkohtule tsiviilhagi ja otsustas enne sissenõudmisotsuse tegemist oodata Belgias poolelioleva menetluse tulemust, on see tulemus siduv ja seda vaatamata sellele, et Belgia kohtu otsus ei ole komisjoni suhtes jõustunud kohtuotsus.
4. Neljas väide, et vaidlustatud otsuses on tehtud ilmseid hindamisvigu. Hageja arvab, et talle ette heidetavad faktilised asjaolud ei ole ilmselgelt tõendatud ning et mingeid rikkumisi ei ole ilmselgelt toime pandud, ammugi veel tõsisemaid rikkumisi. Vaidlustatud otsus põhineb kahel OLAFi aruandel. Kostja etteheiteid ei ole aga tõendatud.
5. Viies väide, et on rikutud juhiseid pakkujatele ja 2002. aasta finantsmääruse artiklit 103. Hageja leiab, et ükski kostja etteheidetest hagejale ei puuduta seda, et hageja sai konfidentsiaalset teavet, sõlmis ebaseadusliku kokkuleppe ühe konkurendiga, mõjutas hindamiskomiteed või hankijat pakumuste läbivaatamisel, selgitamisel, hindamisel või võrdlemisel. Seega ei ole täidetud ei 2002. aasta finantsmääruse artiklis 103 ega pakkujatele mõeldud juhiste artikli 13 punktis a sätestatud tingimused.

6. Kuues väide, et on rikutud kaitseõigusi sellega, et eirati hageja õigust olla ära kuulatud.
7. Seitsmes väide, et on rikutud hea halduse põhimõtet, lepingute heauskse täitmise põhimõtet ja „õiguse kuritarvitamise“ keelu põhimõtet. Hageja väidab selles küsimuses, et komisjon ei tegutsenud ei hoolikalt ega erapooletult.
8. Kaheksas väide, et 2002. aasta finantsmääruse artikkel 103 on õigusvastane ning et selle artikliga on eiratud alusetu rikastumise keelu üldpõhimõtet. 2002. aasta finantsmääruse artikkel 103 annab institutsioonile võimaluse nõuda sisse kõik summad, mis maksti välja kogu lepingu täitmise perioodi jooksul, isegi kui lepingupartner täitis selle lepingu täielikult. 2002. aasta finantsmääruse artikkel 103 tähendab, et institutsioon saab seega kasutada kõiki lepingupartneri osutatud teenuseid, ilma et viimasele tuleks teha mingit makset. Artikkel 103 tuleb tunnistada õigusvastaseks, sest see lubab institutsioonil oma vara alusetult lepingupartneri arvel suurendada.
9. Üheksas, teise võimalusena esitatud väide, et on rikutud 2002. aasta finantsmääruse artiklit 103 ja proportsionaalsuse põhimõtet. Hageja sõnul peab institutsioon oma hindamisõigust kasutama vastavalt 2002. aasta finantsmääruse artiklile 103. Lisaks tuleb seda hindamisõigust kasutada, järgides proportsionaalsuse põhimõtet, st institutsioon peab veenduma, et tema otsus on proportsionaalne asjaomase rikkumise raskusastmega. See proportsionaalsuskohustus kujutab endast heausksuse põhimõtte väljendust ja seda viimast tuleb lepingute täitmisel järgida. Käsitletaval juhul see aga nii ei olnud.

19. novembril 2019 esitatud hagi – Anglo Austrian AAB Bank ja Belegging-Maatschappij „Far-East“ versus EKP

(kohtuasi T-797/19)

(2020/C 10/66)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Anglo Austrian AAB Bank AG (Viin, Austria) ja Belegging-Maatschappij „Far-East“ BV (Velp, Madalmaad) (esindajad: advokaadid M. Fischer, J. Willheim ja M. Ketzer)

Kostja: Euroopa Keskpank

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada kostja 14. novembri 2019. aasta otsus, millega tunnistati Anglo Austrian AAB Bank AG krediidasutusena tegutsemise luba kehtetuks;
- mõista kohtukulud välja kostjalt;
- lahendada kohtuasi käesoleva juhtumi asjaolusid arvestades vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 67 lõikele 2 eelisjärjekorras.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Kostja rikkus nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 ⁽¹⁾ artikli 14 lõiget 5, kuna ta kohaldas nimetatud määruse artikli 4 lõike 3 alusel tegevuslubade kehtetuks tunnistamist reguleerivat riigisest õigust väärtalt.

2. Kostja rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kuna tegevusloa kehtetuks tunnistamisega kasutas ta ebaseaduslikult järelevalve viimast abinõud.
3. Kostja rikkus Anglo Austrian AAB Bank AG õigust tõhusale õiguskaitsevahendile, kuna ta ei peatanud otsuse täitmist.
4. Kostja rikkus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 41, määruse (EL) nr 1024/2013 artikleid 31 ja 32, pangandusseaduse § 70 lõiget 4 ning Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni artiklit 6, kuna ta ei järginud nendega Anglo Austrian AAB Bank AG-le antud menetluslikke õigusi.
5. Kostja rikkus Belegging-Maatschappij „Far-East“ B.V. omandiõigust, kuna ta tunnistas Anglo Austrian AAB Bank AG tegevusloa kehtetuks ja alandas sellega Belegging-Maatschappij „Far-East“ B.V.-le Anglo Austrian AAB Bank AG-s kuuluva osaluse majanduslikku väärtust.

(¹) Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eritiülesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63).

Üldkohtu 11. novembri 2019. aasta määrus – TestBioTech versus komisjon

(kohtuasi T-173/17) (¹)

(2020/C 10/67)

Kohtumenetluse keel: inglise

Teise koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

(¹) ELT C 161, 22.5.2017.

Üldkohtu 5. novembri 2019. aasta määrus – CF versus parlament

(kohtuasi T-361/19) (¹)

(2020/C 10/68)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Viienda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

(¹) ELT C 263, 5.8.2019.

ISSN 1977-0898 (elektrooniline väljaanne)

ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus

L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET